

Česká zemědělská univerzita v Praze
Fakulta lesnická a dřevařská
Katedra lesní těžby

**Průzkum sítě hipotras
na území Krkonošského národního parku**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Autor: Petr Hlaváček
Vedoucí práce: Ing. Ctibor Volný

2013

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Katedra lesní těžby

Fakulta lesnická a dřevařská

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Hlaváček Petr

Provoz a řízení myslivosti

Název práce

Průzkum sítě hipotras na území Krkonošského národního parku

Anglický název

The survey of bridle path network in the Krkonoše Mountains National Park

Cíle práce

Průzkum současného stavu sítě hipotras na území KRNAP - oblast LHC Horní Maršov.
Návrh vhodných změn a úprav hipotras a jejich vybavenosti ve zvoleném území.

Metodika

Rešeršní rozbor

- Literární rozbor tuzemské a zahraniční literatury.
- Rozbor platných právních předpisů a norem ČR.
- KRNAP - oblast LHC Horní Maršov (popis území, rozdělení lokalit, LDS ve zvoleném území).
- Charakteristika hippotras (plemena koní v LH a hipoturistice, technické parametry hipotras).
- Význam LDS pro hipotrasu a turistiku v zájmovém území.

Terénní průzkum

- Zdokumentování současného stavu ve zvoleném území.

Výsledky

- Zobrazení současného stavu a vybavenosti sítě tras.
- Návrh změn tras, technického vybavení a vhodných prvků.
- Ekonomické zhodnocení vlastního řešení a údržby.

Harmonogram zpracování

březen až červen 2012 - zajištění literatury týkající se problematiky a podkladových a materiálů zvolené oblasti.

červenec až říjen 2012 – terénní průzkum a měření v zájmové oblasti

listopad 2012 – předložení současného stavu a naměřených údajů

únor 2013 – předložení zpracovaných výsledků

březen 2013 – kontrola a dokončení práce

20. dubna 2013 - termín odevzdání práce

"Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma **Průzkum sítě hipotras na území Krkonošského národního parku** vypracoval samostatně pod vedením Ing. Ctibora Volného a použil jen prameny, které uvádím v seznamu použitých zdrojů.

Jsem si vědom, že zveřejněním bakalářské práce souhlasím s jejím zveřejněním dle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách v platném znění, a to bez ohledu na výsledek její obhajoby."

V Janských Lázních dne 20. 4. 2013

Podpis autora

ABSTRACT

The bachelor thesis is focused on horse riding tourism in the region of Krkonoše Mountains, as one of the possible leisure time activities, which is practiced in relation to nature. The main objective of this thesis is to document the state of the network of horse riding routes in KRNAP territory in the area of the forest management unit Horní Maršov, to assess the currently detected status, in the proposal of appropriate adjustments of horse riding routes, their technical facilities and economic evaluation of the solution in the given area.

KEY WORDS

horse riding routes, horse riding tourism, forest roads, forest access, leisure time activities

ABSTRAKT

Bakalářská práce je zaměřena na hipoturistiku v regionu Krkonoš, jako na jednu z možných volnočasových aktivit člověka, kterou provozuje ve vztahu k přírodě. Hlavní cíl této práce spočívá ve zdokumentování stavu sítě hipotras na území KRNAP v oblasti Lesního hospodářského celku Horní Maršov, ve vyhodnocení současného zjištěného stavu, v návrhu vhodných úprav hipotras, jejich technické vybavenosti a v ekonomickém zhodnocení vlastního řešení v daném území.

KLÍČOVÁ SLOVA

hipotrasy , hipoturistika ,lesní cesty, zpřístupnění lesa, volnočasové aktivity

PODĚKOVÁNÍ:

Tímto bych rád poděkoval svému vedoucímu práce Ing. Ctiboru Volnému za jeho odbornou pomoc a cenné rady. Dále bych chtěl poděkovat Ing. Jaromíru Gebasovi a pracovníkům Správy Krkonošského národního parku za poskytnuté materiály a odborné konzultace.

OBSAH

ÚVOD	11
1 LITERÁRNÍ ROZBOR	12
1.1 PROBLEMATIKA TUZEMSKÁ (SPECIFIKA ČR)	12
1.1.1 Hipoturistika – jezdecká turistika	12
1.1.2 Formy hipoturistiky	14
1.1.3 Výhody koňských stezek	15
1.1.4 Základní zásady pro vytváření nových úseků jezdeckých stezek v ČR	15
1.1.5 Metodika značení	16
1.2 PROBLEMATIKA ZAHRANIČNÍ (MODERNÍ TRENDY V SOUČASNOSTI)	18
1.2.1 Slovensko	18
1.2.2 Německo- Sasko	19
1.2.3 Rakousko	20
1.2.4 Polsko	21
1.3 SOUČASNÁ LEGISLATIVA ČR A HIPOTURISTIKA	23
2 KRKONOŠE A KRKONOŠSKÝ NÁRODNÍ PARK	26
2.1 KRKONOŠE	26
2.2 KRKONOŠSKÝ NÁRODNÍ PARK A JEHO OCHRANNÉ PÁSMO	26
2.3 TURISMUS V KRKONOŠÍCH	28
3 LHC HORNÍ MARŠOV	30
3.1 PŘÍRODNÍ PODMÍNKY	30
3.1.1 Geomorfologické a hydrografické poměry	30
3.1.2 Klimatické poměry	31
3.1.3 Geologické poměry	31
3.1.4 Pedologické poměry	31
3.1.5 Zonace	32
3.1.6 Přírodní lesní oblasti	34
3.2 LDS A DOPRAVNÍ ZPŘÍSTUPNĚNÍ LESA	35
3.2.1 Lesní dopravní síť	35
3.2.2 Právní aspekty přístupu na lesní cesty	37
3.2.3 Inventarizace a dopravní průzkum odvozních cest	37
3.2.4 Dopravně nepřístupné oblasti	39
3.2.5 Návrhy zpřístupnění	39
4 CHARAKTERISTIKA HIPOTRASY	40
4.1 TECHNICKÉ PARAMETRY	40
4.1.1 Obecné požadavky	40
4.1.2 Parametry hipotrasy	42
4.1.3 Povrch hipotrasy	42
4.1.4 Odvodnění	43
4.1.5 Objekty a bezpečnostní zařízení na hipostezkách	44
4.2 VYUŽITÍ KONÍ V LH A V HIPOTURISTICE	46
4.2.1 Plemena koní v lesním hospodářství	46
4.2.2 Výběr koně pro hipoturistiku	48
5 VÝSLEDKY ŠETŘENÍ A DISKUSE	49
5.1 METODIKA ŠETŘENÍ	49
5.2 PÁTEŘNÍ STEZKA – ČERVENÁ	50
5.2.1 Současný stav	50
5.2.2 Zjištěné údaje	51
5.2.3 Technická vybavenost červené trasy	54
5.3 VEDLEJŠÍ STEZKA – MODRÁ	55
5.3.1 Současný stav	55
5.3.2 Zjištěné údaje	56
5.3.3 Technická vybavenost modré trasy	59
5.4 JEZDECKÉ STANICE A JÍZDÁRNÝ	60

5.5	VYHODNOCENÍ ZJIŠTĚNÝCH ÚDAJŮ	61
5.6	NÁVRH TECHNICKÉHO VYBAVENÍ A VHODNÝCH PRVKŮ.....	61
5.6.1	<i>Páteřní stezka – červená</i>	61
5.6.2	<i>Vedlejší stezka – modrá</i>	63
5.7	NÁVRH NA DOPLNĚNÍ TRAS	64
5.8	EKONOMICKÉ ZHODNOCENÍ VLASTNÍHO ŘEŠENÍ.....	66
	ZÁVĚR	68
	POUŽITÉ ZDROJE	70
	SEZNAM PŘÍLOH.....	75

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1: KRNAP - výměry zón a OP	33
Tabulka 2: LHC Horní Maršov - výměry zón a OP v PLO . 22 Krkonoše.....	34
Tabulka 3: LHC Horní Maršov - výměry zón a OP v PLO . 23 Podkrkonoší.....	34
Tabulka 4: KRNAP - přehled současných odvozních cest podle LOC a lesních majetků ..	38
Tabulka 5: LHC Horní Maršov - délky lesní cest.....	39
Tabulka 6: Stupnice klasifikace jezdeckých tras	41
Tabulka 7: Vyhodnocení zjištěných údajů dle typu cest a povrchu	61
Tabulka 8: Kalkulace nákladů navrhovaných opaten.....	67

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1: Jezdeck značky pouvan v R	17
Obrázek 2: Jezdeck značka a směrovka pouvan na Slovensku	19
Obrázek 3: Jezdeck směrovky pouvan v Sasku.....	20
Obrázek 4: Oznaen jezdeckých stezek v Rakousku.....	21
Obrázek 5: Oznaen jezdeckých stezek v Polsku	22
Obrázek 6: Mapa zonace KRNAP	27
Obrázek 7: Znázornění potřebného prostoru u hipotrasy	42
Obrázek 8: vazst typu A - pm	45
Obrázek 9: Informační panel na hipostezce.....	45
Obrázek 10: Belgick chladnokrevník a eskomoravsk belgik.....	47
Obrázek 11: Norik a Slezsk norik.....	48

SEZNAM ZKRATEK

ČR	Česká republika
ČSN	Česká státní norma
KČT	Klub českých turistů
KRNAP	Krkonošský národní park
LC	Lesní cesta
LDS	Lesní dopravní síť
LH	Lesní hospodářství
LHC	Lesní hospodářský celek
LO	Lesní oblast
LOC	Lesní odvozní celek
OP	Ochranné pásmo
PLO	Přírodní lesní oblast
PO	Ptačí oblast
PTTK	Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawczego
Sb.	Sbírka zákonů
TJ	Tělovýchovná jednota
ÚHÚL	Ústav pro hospodářskou úpravu lesa

ÚVOD

Koně bývali v dřívějších dobách běžnou součástí života lidí a potkat se s nimi v přírodě, nebo na cestě nebylo ničím neobvyklým. Postupem doby lidé, nadšení novinkami techniky, koně opouštěli, aby se k nim, jako ke krásnému skutečnému koníčku, zase vraceli. Dříve byl kůň využíván především pro práci v zemědělství nebo v lesích, dnes naopak roste jeho význam v oblasti sportu, rekreace a zdraví.

Hlavní cíle této práce spočívají v průzkumu současného stavu sítě hipotras na území Krkonošského národního parku v oblasti LHC Horní Maršov a v návrhu vhodných změn a úprav tras a vybavenosti. Součástí práce má být také seznámení s problematikou hipoturistiky na území České republiky, a s tím souvisejícími pojmy - hipoturistika, formy hipoturistiky, výhody jezdeckých stezek, základní zásady pro vytváření nových úseků jezdeckých stezek a rovněž i metodiku jejich značení. Vysvětlit pojem hipotrasy, obecné požadavky na hipotrasu, technické parametry hipotras včetně povrchu, odvodnění, objektů na hipotrasách a technického vybavení. Práce má nastínit zahraniční problematiku jezdecké turistiky a porovnat odlišnosti s problematikou tuzemskou. Dále má tato práce vymezit základní právní předpoklady současné legislativy České republiky ve vztahu k provozování jezdecké turistiky na našem území. Dále má charakterizovat zájmové území, v tomto případě území Krkonoš a Krkonošského národního parku, seznámit s problematikou turismu v Krkonoších a ve zvoleném území LHC Horní Maršov charakterizovat přírodní podmínky, zónaci, dopravní zpřístupnění lesa a s tím související lesní dopravní síť.

Samotný průzkum má ukázat současný stav ve zvoleném území, charakterizovat jednotlivé trasy, jejich náročnost, vyhodnotit stav vyznačení a vybavenosti. Na základě průzkumu provést klasifikaci tras podle obtížnosti, navrhnout vhodná opatření na vyznačení, změnu značení, navrhnout doplnění vhodných objektů a popřípadě navrhnout nové trasy.

1 LITERÁRNÍ ROZBOR

1.1 Problematika tuzemská (specifika ČR)

1.1.1 Hipoturistika – jezdecká turistika

Hipoturistika (nebo také hippoturistika, hippologická turistika, jezdecký cestovní ruch) je „forma cestovního ruchu, jejíž účastníci jsou motivováni vyjížděkami na koních, odehrávající se nejčastěji v rámci pobytu na koňské farmě nebo horstelu. Jízda na koni může být součástí léčebného cestovního ruchu.“ [1]

Hipoturistika je poměrně mladým odvětvím v oblasti cestovního ruchu a v posledních letech začíná nabírat na významu. Je to nový způsob trávení volného času na koňském hřbetě, přičemž se jedná o pobyt v přírodě a převažuje zde poznávací složka nad složkou sportovně – technickou.[2]

Přibývá lidí, kteří se jezdecktví věnují rekreačně. Vedle sportovního zážitku jim jízda na koni přináší především krásné zážitky z cesty přírodou a často také krásná setkání, nejen s pamětníky časů, kdy člověk nemohl spěchat víc, než mu umožnily kroky jeho koně.[3]

Hipoturistika je vnímána jako volnočasová aktivita, je vhodným způsobem relaxace pro všechny věkové i sociální skupiny obyvatel. Při hipoturistice jezdec, na rozdíl od jezdecktví, neusiluje o dosažení mimořádných sportovních výkonů, ale jde o umožnění uspokojení některých potřeb člověka, jakou jsou potřeby aktivního odpočinku, klidu, pohybu, poznání kulturních a estetických zážitků, změny místa, seberealizace a další.

Rozlišují se dva druhy jízdy na koni. Prvním je jezdecký sport, který je ale finančně náročný a má vysoké požadavky na fyzickou zdatnost. Druhým je rekreační ježdění, to se stává běžnějším a dostupnějším pro stále širší veřejnost.[4] Pomalu se vytvářejí podmínky pro výuku jízdy na koni a vyjížděk do terénu nejen pro dospělé, ale i pro děti, ale také pro postižené občany. Spolu s hipoturistikou se rozvíjí i infrastruktura jezdeckých tras a objektů.

„Jezdecká turistika patří k tzv. měkké turistice, která se snaží při svém provozování harmonizovat potřeby turistů a místního obyvatelstva, neničit přírodu ani kulturní unikátnost místa. Podle toho se většinou jedná o malé skupinky jezdců, maximálně 10 koní ve skupině.

Rozlišujeme v ní tři charakteristické složky:

1. technickou, která spočívá v tréninku a drezúře koní a zdokonalování vztahu člověk - kůň, důraz je kladen na výcvik koně a jeho výkonnost;
2. pohybovou neboli sportovní, jejímž základem je pohyb jako volnočasová aktivita;
3. poznávací, která má za úkol zprostředkovat jezdcí zážitky z navštívených míst či zprostředkovat známý pohled na svět z koňského hřbetu“.[5]

Hipoturistika je podmíněna existencí tzv. stanic. Jedná se o místa, která musí poskytovat jak pro jezdce, tak pro koně stravovací a ubytovací služby. Kategorizace není v ČR uplatňována, a tak může být hipostanicí jak penzion s krytými prostornými boxy pro koně, tak i místo, které poskytuje pro koně pouze jednoduchou kruhovou ohradu. Jedná se nejen o hipofarmy (místa, kde se chovají koně), ale jakékoliv zařízení, které umožňuje bezpečné ustájení koně i ubytování jezdců. Hipofarmy často nabízejí speciální služby, jako jsou vyjížďky po jezdeckých okruzích, půjčení koně, převoz koně a součástí areálu mohou být i jízdárny – venkovní nebo zastřešené.[6]

Rozvoj hipoturistiky a rozsáhlá síť koňských stanic a stezek je v první řadě významný pro zatraktivnění celého regionu, který potom dokáže zaujmout a přitáhnout milovníky koní a přírody nejenom z České republiky.

Turistika s koňmi jakožto součást cestovního ruchu venkova napomáhá všeobecně k využívání venkovské krajiny, zachování tradic venkovského způsobu života a ke zvyšování zaměstnanosti obyvatel venkova.

Většinou se sice jedná jenom o doplňkovou službu zákazníkům, například při provozování agroturistiky, avšak o velmi zajímavou. Jezdecká turistika dokáže propojit přírodní, kulturní i historické poznávání venkovského života tím, že jezdecké trasy vedou zajímavými přírodními místy, ale i okolím památek, hradů, zámků atd.

Ačkoli koňská turistika existovala již dříve, s rozvojem značených koňských stezek a stanic, se situace pro turisty značně zjednodušila a také přináší výhody majitelům pozemků, po kterých si dříve jezdili jezdci, jak chtěli a často volili cesty zcela nevhodné.[7]

1.1.2 Formy hipoturistiky

Jezdeckou turistiku je možné rozlišit na základní a pomocné formy.[8] Základní formu dále dělíme na soutěžní a nesoutěžní. Soutěžní formy jsou zápočtové testy nebo výkonnostní odznaky, dostihy, pomocné distanční jízdy a také westernové hry. Mezi nesoutěžní se řadí vycházky na koni, výlety a túry, a putování na koni.

Vycházka na koni je základem jezdecké turistiky. Jedná se o ježdění v terénu trvající 1 – 4 hodiny a ve vzdálenosti od 7 - do 30 kilometrů. Obsahová složka vycházky je pohybová, technická a poznávací. Jezdci slouží především pro získání větší jistoty v sedle a seznámením se s pravidly jízdy v terénu. Pro koně je vycházka rehabilitací, získávají chodivost, upevňuje se jim šlachový aparát, především hrudních končetin. Na vycházky se pro koně nevyžaduje žádná speciální výstroj.

Výlety a túry na koni v přírodě trvají zpravidla celý den, překonává se při nich vzdálenost mezi 30 až 70 km, a mají obsahovou složku stejnou jako vycházky. Výstroj jezdců a koní musí být doplněna lékárníčkou, pláštěnkou, stájovou ohlávkou a vazákem.

Putování na koni je spojení několika celodenních túr do jednoho celku. Podle organizace se putování dělí na hvězdicovité a na řetězové. Řetězové putování vyžaduje přivezení potřebného vybavení do cílů jednotlivých etap. Pokud to není možné, musí si je jezdcí vzít s sebou. Hvězdicové putování je na organizaci jednodušší, každá túra začíná a končí v jednom místě – základním táboře, kde se nachází i stáje. V obou případech se jedná o náročné formy turistiky.

Takovéto rozdělení forem hipoturistiky nám zároveň slouží jako jedno z hledisek, na které je nutno brát ohled, při projektování nových jezdeckých tras a při vytváření dobrých cestovních podmínek. Z těchto požadavků také vychází základní rozdělení cestní sítě pro hipoturistiku.

1.1.3 Výhody koňských stezek

S rozvojem značených koňských stezek a stanic, se situace pro turisty značně zjednodušila a také přináší výhody majitelům pozemků, po kterých si dříve jezdili jezdci, jak chtěli a často volili cesty zcela nevhodné.

„Výhody koňských stezek pro turisty:

- značená a probádaná stezka odstraňuje dřívější problémy s blouděním či setkáním s neprostupným terénem
- na vyznačených stezkách nemají jezdci problémy s majiteli pozemků, kteří by jim mohli zakázat vstup na svůj majetek
- díky turistickým stanicím se stává turistika na koni mnohem pohodlnější díky možnosti ubytování a ustájení koně; navíc mnohdy poskytují stanice další zajímavé služby (výcvik koně i jezdce, projížďka kočárem, průvodce po koňské stezce a další)
- významné prodloužení turistické sezóny

Výhody koňských stezek pro koňské stanice a obyvatele okolí stezky:

- rozšíření nabídky služeb pro klienty a turisty
- možnost využití koňských stezek při vlastním podnikání – provádění projížďek po stezkách
- příjmy z ubytování turistů a ustájení koní i z výdajů turistů v místních obchodech, stravovacích zařízeních, návštěv památek apod.
- zatraktivnění území v okolí koňských stezek “ [9]

1.1.4 Základní zásady pro vytváření nových úseků jezdeckých stezek v ČR

Pro vytváření nových úseků jezdeckých tras a pro zachování kvality již vytvořeného systému jezdeckých stezek je nutno dodržovat základní zásady metodiky pro vznik a značení jezdeckých stezek zpracovanou Klubem českých turistů (viz. Příloha A).[10]

1.1.5 Metodika značení

„Metodika značení jezdeckých stezek odpovídá metodice značení pěších tras, a to hned z několika důvodů:

- na stezce se jenom málokdy cválá a zejména při delších jízdách se koně převážně pohybují krokem, čímž se blíží spíše pěšímu turistovi, než cyklistovi nebo lyžaři;
- počet a výška umístění pěších značek vyhovuje putujícím jezdcům lépe než jiné druhy značení;
- při dlouhém putování a v kopcovitém terénu jezdci často koně vedou, takže se z nich stávají pěšáci, umisťovat značku příliš vysoko by tedy bylo zbytečné;

Pravidla značení jezdeckých stezek:

Návrh trasy

Značené jezdecké trasy navrhujeme tak, aby nevznikal jejich souběh se značenou trasou jiného přesunu (tj. pěší, lyžařskou nebo cyklistickou). Pokud to jinak nejde a souběh je v určitém úseku nezbytný, je možné vyznačit jezdeckou stezku pouze tehdy, když je její šířka v celém souběžném úseku minimálně dva metry (aby se jezdec na koni bezpečně vyhnul jiným uživatelům stezky). Pokud se nejedná o zpevněnou cestu a hrozí nebezpečí poškození povrchu stezky, je současně nutné na obou koncích takového souběhu umístit upozornění pro jezdce, po jaké straně cesty musí své koně vést, aby nedocházelo k poškození povrchu stezky.

Umístění značek

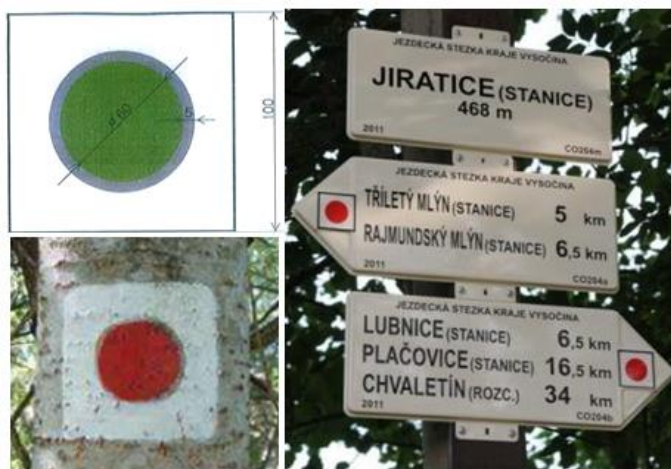
Značky a šipky jezdeckých stezek umisťujeme ve výšce cca 180 cm nad zemí. V případě souběhu se značenou trasou jiného přesunu je umisťujeme 10 cm nad každou pěší nebo lyžařskou značkou a 20 cm pod každou cykloznačkou. Značky a šipky v terénu malujeme na vhodné objekty způsobem shodným s pravidly umístování značek a šipek pěších tras. Rovněž hustota značení jezdeckých a pěších tras je shodná.

Rozměry

Jezdeckou značku tvoří bílý čtverec o rozměrech 10 x 10 cm, uvnitř kterého je souměrně umístěn barevný kruh o průměru 6 cm. Šíře mezery mezi bílou a barevnou částí je 0,5 cm (viz Obrázek 1). Provedení šipek je shodné se šipkami u místního značení pěších tras.

Na větší vzdálenost, z důvodu lepší viditelnosti, se používají tzv. volavky, což jsou značky většího rozměru.

Obrázek 1: Jezdecké značky používané v ČR

Zdroj:[11,12]

Směrovky a tabulky

Směrovky a tabulky pro jezdecké stezky jsou textově i barevně shodné se směrovkami pěších tras s tím, že v jejich záhlaví je uveden text „Jezdecká stezka KČT“ a v hrotu směrovek je zobrazen kruh (viz Obrázek 1), barevně odpovídající dané jezdecké trase. Tyto směrovky a tabulky se umísťují podle pravidel shodných s pravidly umístování směrovek a tabulek pěších tras. Na společných informačních místech s trasami jiných přesunů jsou směrovky jezdeckých tras umísťovány nad směrovkami pěších a lyžařských tras a pod směrovkami cyklotras.

Barva a číslo trasy

Určení barvy konkrétní jezdecké stezky odpovídá systému barevného odlišení u pěších značených tras. Tzv. „**páteřní stezky**“ (S-J větve, Z-V větve, tranzit hraniční apod.) jsou značeny **červeně**, zatímco „**vedlejší větve**“ jsou značeny **modře**. Regionální a místní jezdecké trasy, popřípadě odbočky k úvazištím nebo jezdeckým stanicím, označujeme **zeleně a žlutě**. Je nutné dbát na to, aby se pokud možno nekřížily jezdecké stezky téže barvy, či aby se hlavní větve tranzitu při svém rozdělení nebo dalším dělení nerozdělily na barevně stejně značené stezky.

Každé nové značené jezdecké stezce je přiděleno její **celostátně platné třímístné evidenční číslo**, které odpovídá její barvě: červené trasy č. 101 – 299, modré trasy č. 301 – 499, zelené trasy č. 501 – 699 a žluté trasy č. 701 – 899. Barvu i evidenční číslo nově

plánovaným trasám centrálně přiděluje pověřený pracovník Sekce značených stezek Rady značení KČT.

Jízdárenské okruhy

Jízdárenské okruhy (pro komerční jezdeckou turistiku) budou značeny barevným symbolem podkovy v bílém čtverci o vnějším rozměru 10 x 10 cm. Tyto okruhy nemají evidenční číslo, nevybavují se směrovkami ani tabulkami a značkaři KČT je značí a provádějí jejich údržbu pouze na základě Dohody o provedení práce, uzavřené mezi majitelem stáje a příslušným značkařem, na základě které jim budou uhrazeny všechny náklady (tj. materiál, cestovní náklady i práce).

Městské jezdecké okruhy

Městské jezdecké okruhy jsou jezdecké stezky vedoucí městem. Pokud zapadají do koncepce tvorby sítě jezdeckých stezek v ČR, mohou být po odsouhlasení Sekcí značení jezdeckých stezek Rady značení KČT brány jako regionální či místní jezdecké trasy. Podle tohoto principu jsou pak vyznačeny stejným způsobem jako ostatní jezdecké trasy (zpravidla zelenou nebo žlutou barvou) a vybaveny potřebnými směrovkami a tabulkami.“[11]

1.2 Problematika zahraniční (moderní trendy v současnosti)

1.2.1 Slovensko

Roku 2009 vznikla sekce jezdecké turistiky při Klubu slovenských turistů, s cílem vybudovat na celém Slovensku jezdecké trasy, spojující jezdecká centra, hřebčiny a ranče a také navazující na sousední státy. V říjnu téhož roku byla realizovaná mezinárodní akce jízdy na koních z Heidenreichsteinu v Horním Rakousku do Kopčan na Slovensku. Během desetidenní jízdy účastníci ujeli na koních takřka 300 km. V roce 2010 byla schválena koncepce rozvoje "Turistiky na koni", od které se odvíjí koncepce sítě značkových jezdeckých tras.[13]

Sekce jezdecké turistiky navazuje kontakty na stáje a hřebčince na Slovensku i v zahraničí, plánuje jezdecké stezky i další činnost. S dotací zorganizovali v říjnu 2012 mezinárodní konferenci o turistice na koni ve státním hřebčinci v Kopčanech. Zúčastnilo se okolo 40 organizátorů jezdecké turistiky ze Slovenska, Česka, Rakouska a Maďarska. Sekce hipoturistiky prezentovala i projekt první jezdecké stezky na Slovensku mezi Bratislavou

a Skalicí (dvě trasy podél Moravy a přes Malé Karpaty). Konference byla pod patronátem župana Trnavského kraje.[14]

Kostru sítě značených jezdeckých tras na Slovensku tvoří tranzitní trasy, doplněné regionálními a místními trasami. Součástí jsou i městské trasy a jízdářské okruhy. Metodika značení jezdeckých tras vychází z metodiky Klubu českých turistů. Hlavní tranzitní trasy se značí červenou, vedlejší větve modrou, regionální a místní jezdecké trasy zelenou nebo žlutou barvou. Každé jezdecké trase komise značení přiděluje čtyřmístné evidenční číslo. První číslice určuje druh turistické trasy, v případě jezdeckých tras je to číslice 6 nebo 7 (viz Obrázek 2). Druhá číslice určuje barvu trasy, červená trasa se označuje číslicí 0, modrá číslicí 2, zelená číslicí 5, žlutá číslicí 8. Poslední dvojčíslí je pořadovým číslem trasy, od čísla 01až po číslo 99.[13]

Obrázek 2: Jezdecká značka a směrovka používaná na Slovensku

Zdroj:[13]

1.2.2 Německo- Sasko

V Sasku funguje dobře propracovaný systém hiposteze. Od roku 1998 probíhaly práce na rozvoji sítě národních jezdeckých stezek. Do roku 2011 bylo zmapováno a digitálně zaznamenáno 7357,95 km stezek. Z toho je 6888,89 km označeno a dalších 459 km je fázi plánování.[15] Trasy jezdeckých stezek v Sasku jsou k dispozici na mapovém portálu www.atlas.sachsen.de.

Pro potřeby jezdecké turistiky jsou vydávány podrobné mapy v měřítku 1 : 50 000 s vyznačenými očíslovanými trasami, vyznačenými zajímavostmi na trasách a s informacemi ohledně stanic, které jsou umístěny na zadní straně.

V Sasku jsou jezdecké stezky rozděleny dle kategorií [16]:

- **Kategorie I: dálkové trasy (F):** Celostátně vedené (turistické jezdecké) cesty, pokud možno s napojením na sousední spolkové země či sousední státy.
- **Kategorie II: regionální trasy (R):** Vedené jako hlavní trasy napříč územím okresu s napojením na sousední okresy.
- **Kategorie III: lokální trasy (L):** Vedené jako spojnice mezi koňskými stáji, jezdeckými kluby okresu, popř. orientované na turistické pamětihodnosti.

Jezdecké trasy jsou označeny směrovými ukazateli. Směrovky jsou bílé tabulky se zeleným nápisem a zeleným okrajem (viz Obrázek 3). Všechny ukazatele jsou opatřeny piktoqramem s koňskou hlavou, označením čísla trasy, kategorie trasy, dále udávají směr a vzdálenost.[16]

Obrázek 3: Jezdecké směrovky používané v Sasku

Zdroj:[17]

1.2.3 Rakousko

Hipoturistika je u jižních sousedů České republiky na velice vysoké úrovni. Nejlepší stezky vedou v Horním Rakousku v oblasti Mühlviertler Alm, kde se nachází více než 670 km tras a okolo 50 koňských farem. Pro zemědělce v Rakousku je to jedna s možností jak si touto činností také zvýšit zisk. V České republice je hipoturistika považována spíše za aktivitu turistického ruchu. Velkou překážkou pro tvůrce hipostezek je zákonný předpis, který stanovuje nutnost souhlasu majitele lesního pozemku s využitím jeho cest pro potřeby hipostezky.[5] Za používání stezek jsou v některých úsecích vybírány poplatky, které jsou následně využity na udržování a značení stezek. Jezdecké stanice, které jsou zapojeny do projektů jezdecké turistiky, musí odvádět příspěvky do příspěvkového systému.

Nejenom prostřednictvím webových stránek jsou návštěvníci informováni o možnostech cestování na koni po Rakousku, ale i formou informačních letáků s informacemi o dané oblasti, stanicích a možnostech dalšího vyžití. Trasy jezdeckých stezek v Dolním Rakousku jsou k dispozici na mapovém portálu http://www.netteam.at/opmodule/user/pferdeland/reitkarten_maps.asp.

Rakouské označení hipotras je formou čtvercových značek se znakem koňské hlavy a rozměrově stejných cedulek, kde je uveden směr a vzdálenost (viz Obrázek 4).

Obrázek 4: Označení jezdeckých stezek v Rakousku

Zdroj:[18,19]

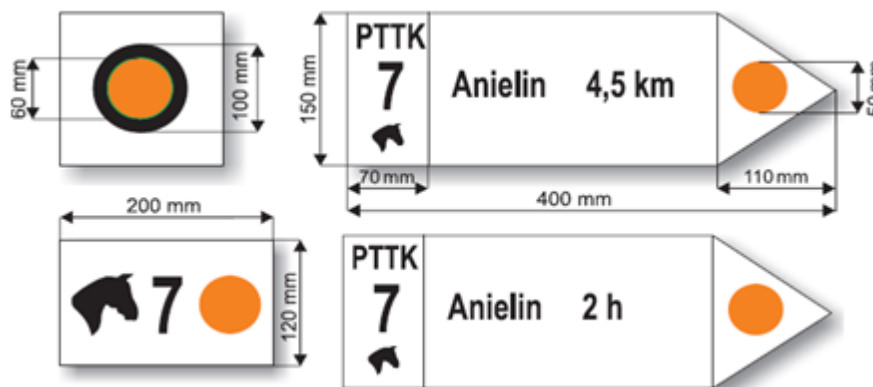
V terénu jsou instalovány sloupky, vyrobené z recyklované plastické hmoty a na ně jsou umísťovány značky.[5]

1.2.4 Polsko

Jízda na koni má v Polsku dlouhou tradici. Existuje zde velké množství klubů a center jízdy na koni, z nichž asi 400 jsou členy polské jezdecké asociace. Mnoho agro-turistických farem organizuje rekreační jízdy, výlety, dovolené a tábory.

V celém Polsku je velké množství značených stezek. Na jejich vytipování a značení se podílí především PTTK - klub turistů v Polsku. Polské značení hipostezek se od značení v ČR liší v tom, že se vzdálenosti na směrových tabulích uvádějí nejen v kilometrech, ale také v hodinách. Kromě vzdálenosti je na směrovkách barevné označení trasy, číslo trasy a symbol koňské hlavy (viz Obrázek 5).

Obrázek 5: Označení jezdeckých stezek v Polsku

Zdroj:[20]

V Polsku se hipoturistika rozděluje na horskou jezdeckou turistiku a nížinnou jezdeckou turistiku. Horská jezdecká turistika má tradici sahající až do 19. století do oblasti Karpat. Mezi horské trasy zařazují:

Transbeskidzki Szlak Konny PTTK- stezka vede ze Slezských Beskyd – Brenna až do Wołosate v národním parku Bieszczady. Má 14 etap, uváděná doby jízdy je 133 hodin a délka cca 600 km.[21]

Transjurajski Szlak Konny PTTK - stezka vede z Olszanicy (Kraków) až do Częstochowe. Má 8 etap, uváděná doby jízdy je 52 hodin a délka cca 220 km. V minulých letech byla stezka rozšířena o úsek z Częstochowy do Wielunia, pod názvem **Szlak Konny Jury Wieluńskiej**, má 3 etapy, uváděná doby jízdy je 25,5 hodiny a délka cca 95 km.[22]

Bieszczadzki Szlak Konny PTTK – tato okružní stezka začíná na okraji pohoří Bieszczady ve Willa Michowa a vede tímto pohořím do Wołosate. Má 6 etap, uváděná doby jízdy je 48 hodin a délka cca 190 km.[23]

Sudecki Szlak Konny PTTK - stezka vede z Karpacze až do obce Ladek Zdroj. Má 8 etap, uváděná doby jízdy je 60 hodin a délka cca 240 km.[24]

Świętokrzyskie Szlaki Konne PTTK – tato okružní stezka začíná v obci Kielce, vede přes obce Dyminy, Trzcianka, Oblegorek, Grabowiec zpět do Kielců. Má 13 etap, uváděná délka je 300 km, což odpovídá cca 75 hodinám jízdy.[25]

V Polsku je nejdelší jezdecká stezka v Evropě - **Łódzki Szlak Konny**, určená pro milovníky aktivní jezdecké turistiky. Původně byla navržena a vyznačena v délce 1817 km. Stezka je rozdělena do dvou okruhů: vnější - 49 sekcí o celkové délce

1461 km, vnitřní - 12 sekcí o celkové délce 356 km. V současnosti se délka stezky na základě iniciativy místních center zvýšila o více než 200 km nových tras a již přesahuje 2000 km.[26]

1.3 Současná legislativa ČR a hipoturistika

Provozování jezdecké turistiky je upraveno zákony, které se týkají pohybu koní v přírodě, pozemních komunikacích a lesích, zdraví koně, podnikatelské činnosti spojené s touto formou cestovního ruchu. S problematikou turistiky na koni úzce souvisí následující legislativa [27]:

- Zákon o ochraně přírody a krajiny č.114/1992 Sb. (168/2004, 218/2004)
- Zákon o lesích č.289/1995 Sb.
- Zákon o myslivosti č. 449/2001 Sb.
- Zákon o provozu na pozemních komunikacích č. 411/2005 Sb. (z.č. 361/2000 Sb.)
- Zákon o veterinární péči č. 286/2003 Sb. (z.č. 166/1999 Sb.)
- Zákon na ochranu zvířat proti týrání č. 246/1992 Sb.
- Zákon o veřejném stravování č. 258/2000 Sb.
- Obchodní zákoník (zákon č. 513/1991 Sb.)
- Novela zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, přijatá zákonem č. 85/2004 Sb.
- Živnostenský zákon (zákon č. 455/1991 Sb.)
- Zákon o správě daní a poplatků č. 337/1992 Sb.
- Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů

Zákon o ochraně přírody a krajiny č. 114/1992 Sb.

Zákon o ochraně přírody a krajiny [28] zvláště neupravuje pohyb jezdců na koních v přírodě. Při zřizování stezek je postupováno podle § 63 zákona (souhlas se zřízením značené stezky) tak, aby nedocházelo ke střetu koní a dalších turistů a aby bylo v souladu s ochranou přírody. V případě chráněných území platí omezení platná obecně (lze pouze aplikovat ustanovení odstavce 2, § 16 o zákazu vstupu do 1. zóny národního parku mimo cesty vyznačené se souhlasem orgánu ochrany přírody).

Zákon o lesích č.289/1995 Sb.

Lesní zákon (§20) je jedním z legislativních podkladů[29] regulujících pohyb jezdců na koních v přírodě. Mimo lesní cesty je zakázáno se na koni pohybovat, všechny stezky tedy

musí být vedeny po cestách, nikoli porostem. Také není dovoleno koně v lesích pást a umožnit jim v nich výběh. Jezdec na koni není v přírodě pro zvěř tak rušivým elementem jako pěší turista nebo cyklista.

Zákon o myslivosti č. 449/2001 Sb.

Zákon o myslivosti [30] neomezuje jízdu na koni zásadním způsobem. Žádnou činností nesmí docházet ke zbytečnému ohrožování nebo zraňování zvěře, plašení zvěře či rušení zvěře při hnízdění a kladení mláďat a k poškozování jejich životních podmínek (§ 8, odst. 2; § 9, odst. 1). Na území honiteb není povolen volný pohyb koní mimo vliv svého majitele nebo vedoucího (§ 10, odst. 1). V České republice nedochází ve větší míře ke konfliktům mezi zájmy myslivců a turistů na koních.

Zákon o provozu na pozemních komunikacích č. 411/2005 Sb. (z. č. 361/2000 Sb.)

Ze zákona [31] o provozu na pozemních komunikacích (§60 Jízda na zvířatech a vedení a hnaní zvířat) vyplývají stejné povinnosti jako pro ostatní účastníky silničního provozu. Pokud je na pozemní komunikaci zřízen jízdní pruh pro jezdce na zvířatech nebo stezka pro jezdce na zvířatech označené dopravní značkou "Stezka pro jezdce na zvířeti", musí jezdec na zvířeti použít tento pruh nebo stezku. V zákonu je také uvedeno omezení týkající se osob mladších než 15 let. Na silnici, místní komunikaci a veřejně přístupné účelové komunikaci smí jet na zvířeti jen jezdec starší 15 let. Osoba starší 12 let smí jet po těchto komunikacích jen pod dohledem osoby starší 15 let. Z tohoto zákona vyplývá, že osoba mladší 12 let nesmí jet po výše uvedených komunikacích a to ani s doprovodem osoby dospělé či starší 15 let.

Zákon o veterinární péči č.286/2003 Sb. (zákon č.166/1999 Sb.)

Veterinární zákon [32] je pro vlastníky koní jeden z nejdůležitějších zákonů. Veterinární zákon a prováděcí předpisy upravují povinný rozsah očkování a vyšetření nutných pro přesun koní. Od roku 2007 je platná novelizace pravidel pro přesuny koní. Pro přesuny koní mimo kraj je třeba 1 krát za 2 roky nechat koně vyšetřit na hřebčí nákazu a infekční anémii koní. Povinné je očkování proti chřipce koní. Další očkování se provádí proti tetanu, často je vakcinace prováděna kombinovanou vakcínou společně s očkováním proti chřipce, důležité je i řádné odčervení koní. Při turistice je jezdec povinen mít s sebou průkaz koně jako doklad sloužící jak pro ověření zdravotní způsobilosti koně, tak pro potřeby evidence pohybu koní.

Zákon na ochranu zvířat proti týrání č. 246/1992 Sb.

Pro provozovatele stanic je velmi důležitý zákon na ochranu zvířat proti týrání.[33] Upravuje požadavky na ustájení koní z hlediska jejich welfare. Tyto požadavky je třeba respektovat při budování prostor pro ustájení na stanicích. Zákon také upravuje podmínky a požadavky na přepravu koní.

Ostatní předpisy a zákony

Stavební zákon řeší technické podmínky budování staveb pro ustájení koní. Pro provozovatele ubytovacích a stravovacích zařízení je to Obchodní zákoník, Zákon o veřejném stravování, Živnostenský zákon, Zákon o správě daní a poplatků a Zákon o daních z příjmů.

2 KRKONOŠE A KRKONOŠSKÝ NÁRODNÍ PARK

2.1 Krkonoše

Krkonoše jsou nejvyšším pohořím nejen České republiky, ale i střední Evropy severně od Alp. Navzdory malé rozloze a nízké nadmořské výšce oplývají mimořádnou pestrostí krajiny, flóry a fauny, která zdaleka přesahuje přírodní rozmanitost okolních evropských středohor. Vděčí za to výjimečné zeměpisné poloze uprostřed Evropy, kde se v dávné i nedávné minulosti odehrály události, formující vývoj středoevropské přírody a krajiny.

Krkonoše mají délku přibližně 35 km a jejich hlavní hřbety a údolí jsou uspořádány ve směru severozápad - jihovýchod. To významně ovlivňuje všechny geografické, klimatické a biologické vlastnosti těchto evropských středohora jejich okolí. Krkonoše představují jedno z významných center geobiodiverzity střední Evropy.

Geologické počátky Krkonoš spadají do období starohor a starších prvohor. Během horotvorných pochodů se začala formovat první podoba masivu zvaného Krkonoško-jizerské krystalinikum. Druhohorní zvětrávání, třetihorní alpské vrásnění, následná vodní eroze a opakované čtvrtohorní zalednění postupně přetvářely přirozený vzhled Krkonoš až do jejich současné podoby. V posledním tisíciletí mění tvář krkonošské krajiny především člověk.

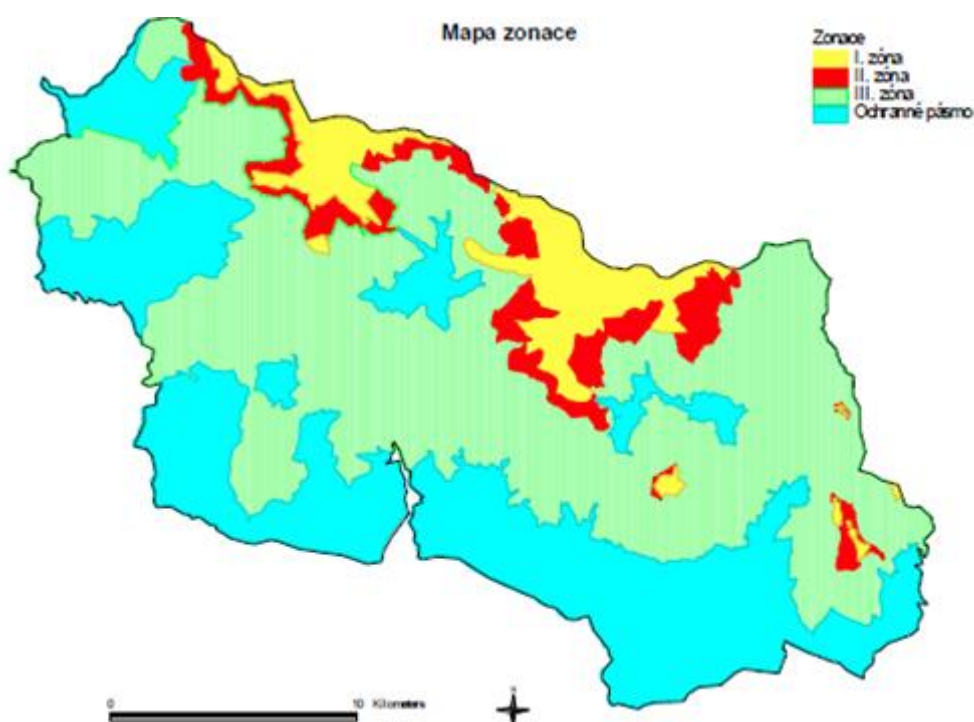
2.2 Krkonošský národní park a jeho ochranné pásmo

KRNAP [34] byl vyhlášen 17. května 1963 vládním nařízením č. 41/1963, čtyři roky po polském Karkonoskem Parku Narodowem, který byl založen už 16. ledna 1959. Nachází se v severovýchodní části Čech při hranici s Polskem. V roce 1984 zařadil Mezinárodní svaz ochrany přírody International Union for Conservation of Nature Krkonošský národní park mezi nejohroženější národní parky světa. Roku 1986 byl národní park rozšířen o ochranné pásmo vyhláškou vlády č. 58/1986 Sb. V roce 1991 byl znovu vyhlášen statut Krkonošského národního parku dle nových legislativních předpisů, tj. vládním nařízením č. 165/1991 Sb., péčí o KRNAP byla pověřena Správa Krkonošského národního parku se sídlem ve Vrchlabí. Jde o příspěvkovou organizaci Ministerstva životního prostředí ČR.

Současná rozloha činí 550 km² (včetně ochranného pásma). Podle územně správního členění se rozkládá z větší části na území okresů Trutnov, Semily a zčásti také Jablonec nad Nisou, východní část území parku spadá do Královéhradeckého kraje (65 % plochy,

45 katastrů na území 16 obcí) a západní část do Libereckého kraje (35 %, 29 katastrů na území 13 obcí). Území národního parku je rozděleno na tři zóny s rozdílným ochranným režimem a ochranné pásmo (viz Obrázek 6), které není součástí KRNAP, ale tvoří přechod mezi 3. zónou a volnou, intenzivně využívanou krajinou Podkrkonoší. Zonace není samoúčelná, ale sleduje maximální ochranu přírodních hodnot Krkonoš a na druhé straně umožňuje jejich zpřístupnění a k přírodě šetrné využívání pro účely ekologicky únosné turistiky a sportu (viz kapitola 3.1.5 Zonace).

Obrázek 6: Mapa zonace KRNAP

Zdroj:[35]

Roku 1992 byl KRNAP vyhlášen biosférickou rezervací UNESCO v rámci mezivládního programu MaB (Člověk a biosféra). Převládajícím typem ekosystému na území Krkonošského národního parku je les. Pokrývá 83 % plochy parku a 35 % plochy jeho ochranného pásma.

Dne 27. 10. 2004 Nařízením vlády České republiky č. 600/2004 Sb. byla vyhlášena Ptačí oblast Krkonoše, kdy na ploše 40 907 ha zahrnuje celý Krkonošský národní park a vybrané části jeho ochranného pásma (asi 25 %). Předmětem ochrany je na území PO Krkonoše sedm druhů ptáků: čáp černý, tetřev obecný, chřástal polní, sýc rousný, datel černý, slavík modráček tundrový, lejsek malý. Cílem ochrany ptačí oblasti je zachování přírodního prostředí a zajištění podmínek pro udržení populací vyjmenovaných druhů.

2.3 Turismus v Krkonoších

Turistické a rekreační využívání území Krkonošského národního parku lze rozdělit na tři skupiny [36] :

Rekreační a sportovní aktivity „intenzivní“ (tzv. tvrdý turismus)

Tzv. *tvrdý turismus* zahrnuje aktivity cestovního ruchu, jejichž realizace a/nebo provoz jsou spojeny s výraznými zásahy do přírodního prostředí a krajinného rázu (odlesnění, rozsáhlé terénní úpravy, změny vodního režimu, umělé zasněžování, hlukové a světelné zatížení atd.), často na rozsáhlých plochách. Cílem Správy KRNAP je vyloučení aktivit tzv. tvrdého turismu v 1. a 2. zóně NP, umožnění ekologicky únosného rozvoje těchto aktivit ve 3. zóně NP a v jeho OP při zachování priority posláním NP, soustavy Natura 2000, zvláště chráněných druhů i přirozených lesních a nelesních ekosystémů klíčových pro ochranu biodiverzity.

Lze sem zařadit i další volnočasové aktivity, jak sportovní tak i zážitkové, provozované individuálně nebo nabízené agenturami, cestovními kancelářemi a dalšími zařízeními (budování golfových hřišť, jízda na motorových vozidlech ve volné přírodě: motocykly, skútry, čtyřkolky aj., a podobně). Cílem Správy KRNAP je vyloučit jízdy (vč. závodů) motocyklů, skútrů a čtyřkolek ve volné přírodě na celém území NP. Uvedené aktivity v ochranném pásmu umožnit pouze na trasách vyhrazených Správou KRNAP. Hledat nová řešení, jak zefektivnit vymáhání zákazu vjezdu do volné přírody a umožnit případné budování golfových hřišť v ochranném pásmu.

Rekreační a sportovní aktivity „neintenzivní“ (tzv. měkký turismus, ekoturismus)

Tzv. *měkký turismus* zahrnuje takové formy cestovního ruchu, k jejichž provozování není třeba budovat technické zázemí (příp. je takové zázemí nekonfliktní z pohledu ochrany přírody a krajiny) a při jejichž provozování nedochází k nadměrnému narušování přírodního prostředí a krajinného rázu (šetrné jsou však, nejsou-li provozovány masově nebo s využitím rozsáhlých technických úprav tratí apod.). Cílem Správy KRNAP je nekonfliktní provozování aktivit tzv. měkkého turismu, jak z hlediska ochrany přírody a krajiny, tak i z pohledu návštěvníků Krkonoš. Podpora rozvoje alternativních aktivit cestovního ruchu, především agroturistiky.

Alternativní aktivity a další formy cestovního ruchu - Agroturismus

Součástí agroturismu jsou turistické nebo rekreační pobyty na farmách, se zaměřením na poznávání způsobu života v kontaktu s přírodou, přímá účast na zemědělských činnostech a aktivní odpočinek. Z pohledu ochrany přírody a trvale udržitelného rozvoje regionu velmi významná alternativní aktivita cestovního ruchu, optimálně spojující rekreaci a péči o přírodu a krajinu. Cílem Správy KRNAP je výrazně podporovat vytváření podmínek pro vznik rodinných farem (agrofarem, ekofarem) ve 3. zóně NP a v jeho OP, lokalitách s nezbytnou péčí o nelesní stanoviště a charakter krajiny. Dále pak podporovat certifikaci produktů z místních farem.

3 LHC HORNÍ MARŠOV

3.1 Přírodní podmínky [37]

3.1.1 Geomorfologické a hydrografické poměry

Geomorfologie oblasti

Krkonoše jsou nejvyšší horskou oblastí Západních Sudet (Krkonoško-jesenické subprovincie) i celé České vysočiny. Na jejich utváření se výraznou měrou podílelo pleistocenní zalednění. Krkonoše na východě odděluje Královecké sedlo (529 m) od Sudetského meziohří (Broumovské vrchoviny). Severní svahy spadají příkře do kotliny Jeleniogórské, jižní svahy jsou mírnější. Na řadě míst na severovýchodních, východních a jihovýchodních svazích jsou vytvořeny ledovcové kotle – kary se strmými, asi 300 m vysokými skalnatými stěnami, tzv. jámy. Tyto kary přecházejí do ledovcových údolí – trogů, hlubokých až 600 m (Obří důl). Na jejich opačném konci se nacházejí zpravidla nápadné čelní morény. Na náhorní plošině vystupují místy drobné skalní útvary a balvanová moře z odolných hornin. Reliéf terénu má charakter členité hornatiny s výškovou členitostí 500 – 600 m, v oblasti hlavních hřbetů a Černé hory má dokonce ráz velehornatiny s výškovou členitostí 600 – 810 m. To je po Beskydech a Hrubém Jeseníku největší členitost v České republice. Severní svahy do Polska mají členitost téměř 1000 m, což je u pohoří, která zasahují do ČR, maximum. Nejnižším bodem je údolí Jizery – asi 470 m, nejvyšším Sněžka – 1602 m. Typická výška oblasti je 650 – 1500 m.

Hydrografie oblasti

Říční síť Krkonoš vznikla v třetihorách a čtvrtohorách. Jde o horní části toků, které mají charakter bystřin se všemi typickými rysy, jako jsou velký sklon koryta, prudkost toku, značné výkyvy vodní hladiny a průtoků, neustálené dno pro velkou unášecí sílu vody apod. Na některých místech v subalpínském i montánním stupni vznikla v terénních depresích nebo na výronech podzemních vod rašeliniště, která jsou většinou hlavními prameništi vodních toků, jako Labe, Úpa, Mumlava. Krkonoše jsou bohatou pramennou oblastí, kde je v současné době většina toků upravena.

3.1.2 Klimatické poměry

Průměrná roční teplota je v nejspodnějších částech až 6 °C a v nejvyšších polohách až 0 °C. Průměrné roční srážky jsou na spodním (jižním) okraji 900 mm, na hřebenech 1 200 až 1 600 mm. Srážkově mají Krkonoše pro svou výšku a návětrnou polohu oceánský ráz. Délka vegetační doby ve výšce 500 m a menší je průměrně 143 dnů, v 700 m 120 dnů (od 21.5. do 17.9.), v 1 000 m 102 dnů (1.6. - 10.9.), v 1 500 m 15 dnů.

3.1.3 Geologické poměry

Oblast má poměrně pestrou geologickou stavbu, uspořádanou v pružích směru západ – východ. Vývoj krystalinika Krkonoš a Rýchor ukazují různě intenzívně zvrásněné a regionálně přeměněné komplexy krystalických břidlic starohorního stáří. Ty vytvářejí rozsáhlou klenbu, do jejíhož jádra pronikla později krkonošská žula. Starohorní komplex tvoří horskou část při styku s krkonošsko - jizerským plutonem; skládá se převážně ze svorů a fylitů, s četnými vložkami kvarcitů, erlanů, krystalických vápenců, amfibolitů a zelených břidlic. V pohraničním hřbetu vystupuje žulový masív (součást krkonošsko – jizerského plutonu) – většinou hrubozrnné žuly. Silněji metamorfované horniny – svorové ruly až svory – budují Sněžku a obecně převažují na východě. Na jihu jsou lemované krkonošskými ortorulami. Na západních nižších jižních rozsochách vznikly různé fylity, sericitické kvarcity, metadiabasy a krystalické vápence. Tyto horniny potom lemují celé pohoří z jihu a zasahují až do oblasti Rýchor.

3.1.4 Pedologické poměry

Krystalinikum je podložím poměrně kyselým, takže půdy jsou většinou minerálně dosti chudé. Vlhkostně však, díky srážkovým poměrům, příznivé. Tyto základní vlastnosti se promítají především do zastoupení pedogenetických jednotek.

Půdy 5. lesního vegetačního stupně: Základem jsou typické kambizemě (hnědé lesní půdy). Jsou středně kyselé, lehčí, poměrně kamenité, provzdušněné, středně zásobené živinami, středně humózní a s dobrými fyzikálními a hydrickými vlastnostmi. Tyto půdy patří k produkčně nejzdatnějším.

Půdy 6. lesního vegetačního stupně: Základem jsou typické kryptopodzoly (horské rezivé hnědé lesní půdy - semipodzoly). Jsou silně kyselé, lehčí, poměrně kamenité, provzdušněné,

sorpčně nenasyčené, slabě zásobené živinami, silně humózní a s dobrými fyzikálními a hydrickými vlastnostmi. Tyto půdy patří k produkčně velmi zdatným.

Půdy 7. lesního vegetačního stupně: Střetávají se zde typické kryptopodzoly s humusovými podzoly. Zpravidla jsou už velmi silně kyselé, vlhčí, dost kamenité, sorpčně silně nenasyčené, málo zásobené živinami, velmi silně humózní a s poměrně dobrými fyzikálními a hydrickými vlastnostmi. Tyto půdy patří k produkčně zdatným.

Půdy 8. lesního vegetačního stupně: Základem jsou horské humusové podzoly. Jsou velmi silně kyselé, vlhčí, středně hluboké až mělké, kamenité, sorpčně výrazně nenasyčené, slabě zásobené živinami, výrazně humózní. Tyto půdy se vyznačují zhoršenými růstovými půdními podmínkami v důsledku špatného půdního chemismu a extrémních abiotických podmínek.

Půdy 9. lesního vegetačního stupně: Základem jsou horské drnové humusové podzoly. Jsou silně kyselé, se zvýšenými zásobami vody, a jsou většinou s pokryvem smilky. Jsou poměrně mělké, sorpčně extrémně nenasyčené, slabě zásobené živinami, se značnými zásobami nepříznivých forem humusu. Tyto půdy se vyznačují extrémními růstovými půdními podmínkami v důsledku špatného půdního chemismu, mělkosti půdy a extrémních abiotických podmínek.

3.1.5 Zonace

Stávající zonace (viz Tabulka 1) území KRNAP byla vymezena podle následujících kritérií [35]:

- a) přírodovědná hodnota a zranitelnost území
- b) historické aspekty (osídlení a exploatace Krkonoš během uplynulých několika století, existence historických objektů v 1. zóně, existence významných sportovně rekreačních center apod.)
- c) spojitost (neroztříštěnost) zón (cenné, ale rozsahem nevelké lokality uvnitř 3. zóny a ochranného pásma jsou vyhlášeny jako maloplošná ZCHÚ nebo ošetřeny v plánu péče specifickým managementem)
- d) návaznost na zonaci polského Karkonoszkego Parku Narodowego
- e) nedělení parcel, zahrnutí intravilánu příslušné obce do jediné zóny apod.

Tabulka 1: KRNAP - výměry zón a OP

Území	Výměra (ha)
1. zóna KRNAP	4.503
2. zóna KRNAP	3.416
3. zóna KRNAP	28.408
Celková plocha KRNAP	36.327
Ochranné pásmo	18.642
KRNAP + ochranné pásmo	54.969

Zdroj:[35]

1. Zóna přísná přírodní (1283,25 ha na LHC Horní Maršov)

Do 1. zóny (4.503 ha, 12,4 % plochy KRNAP) byla zařazena [35] území nejvyšší přírodovědné hodnoty s výskytem unikátních ekosystémů krkonošské arktó-alpínské tundry nad horní hranicí lesa (subarktická rašeliniště, mozaika alpínských luk a klečových porostů, kamenitá tundra alpínských vrcholů), azonální ekosystémy ledovcových karů, lesní porosty při horní hranici lesa a horské louky v supramontánním stupni. Přírodní procesy zde byly v minulosti jen relativně málo ovlivněny lidskou činností (ta je v současné době omezena výhradně na regulovanou letní a zimní turistiku).

2. Zóna řízená přírodní (1135,92 ha na LHC Horní Maršov)

2. zónu (3.416 ha, 9,4 % plochy KRNAP) tvoří území s významnými [35] přírodními hodnotami v oblasti horní hranice lesa, horské smrčiny, svahová rašeliniště a bezlesé enklávy s květnatými horskými loukami. Lesní i nelesní ekosystémy zde byly v průběhu staletí pozměněny lidskou činností, zejména lesním a zemědělským hospodařením. Prostorová propojenost s 1. zónou však ovlivňuje zdejší vysokou druhovou diverzitu.

3. Zóna okrajová (8152,06 ha na LHC Horní Maršov)

Do 3. zóny (28.408 ha, 78,2 % plochy KRNAP) byla zařazena [35] území s lesními a nelesními ekosystémy, v minulosti silně pozměněnými lesním a zemědělským hospodařením, a nevelké sídelní útvary (malé obce, vesnice). V současnosti je toto území využíváno pro rekreaci a turistiku a ekologicky šetrné formy lesnického a zemědělského managementu.

Ochranné pásmo (977,80 ha na LHC Horní Maršov)

Ochranné pásmo (18642 ha) není součástí KRNAP [35], ale tvoří přechod mezi jeho 3. zónou a volnou, intenzivně využívanou krajinou Podkrkonoší. Území určené pro trvale udržitelný rozvoj cestovního ruchu a ekologicky šetrné formy hospodaření zahrnuje intravilány hlavních krkonošských středisek s přiléhajícími sportovními areály a jeho hlavním posláním je tlumení všech nežádoucích vlivů a lidských aktivit, které by narušovaly stabilitu NP a jeho ekosystémů.

Ochranné pásmo, zabezpečující území národního parku před přímým účinkem rušivých vlivů z okolí, lze rozdělit podle převládajících funkcí do tří kategorií:

- a) rekreační a sportovní centra tvořící tzv. vnitřní ochranné pásmo
- b) území při jižní hranici parku s většími či menšími sídelními celky, s průmyslovou výrobou a poměrně intenzivní zemědělskou činností
- c) oblast s oběma výše uvedenými charakteristikami

3.1.6 Přírodní lesní oblasti

Přírodní lesní oblast č. 22 – Krkonoše je na LHC Horní Maršov [37] zastoupena 11 330,80 ha porostní půdy, tj. 98,11 % porostní plochy. Přírodní lesní oblast č. 23 Podkrkonoší 218,23 ha porostní půdy, tj. 1,89 % porostní plochy (viz Tabulka 2 a 3).

Tabulka 2: LHC Horní Maršov - výměry zón a OP v PLO č. 22 Krkonoše

Lesní správa:	1. zóna	2. zóna	3. zóna	OP	Celkem:
Pec pod Sněžkou	1101,84	968,75	2356,5	44,7	4471,79
Maršov	27,36	53,68	3060,7	81,75	3223,49
Svoboda nad Úpou	154,05	113,49	2734,86	633,12	3635,52
Celkem	1283,25	1135,92	8152,06	759,57	11330,8

Tabulka 3: LHC Horní Maršov - výměry zón a OP v PLO č. 23 Podkrkonoší

Lesní správa:	1. zóna	2. zóna	3. zóna	OP	Celkem:
Pec pod Sněžkou	0	0	0	0	0
Maršov	0	0	0	0	0
Svoboda nad Úpou	0	0	0	218,23	218,23
Celkem	0	0	0	218,23	218,23

Zdroj:[37]

3.2 LDS a dopravní zpřístupnění lesa

3.2.1 Lesní dopravní síť

Lesní dopravní síť (LDS) zpřístupňuje lesní porosty, proto má pro lesní hospodářství zásadní význam. Stav LDS je důležitým činitelem při provádění pěstebních prací, těžbě a dopravě dříví, případně pro další činnosti související s hospodařením v lesích.

ČSN 736108 definuje LDS jako: „dopravní zařízení všeho druhu sloužící k propojení lesních komplexů se sítí veřejných komunikací, k přibližování a odvážení, dříví a jiných produktů z lesa, k dopravě osob a materiálu v souvislosti s hospodařením v lese, popř. i k jiným účelům; součástí lesní dopravní sítě jsou i lesní skládky.“ [38]

Dále ČSN 736108 definuje jednotlivé součásti LDS a stanovuje základní požadavky pro navrhování a projektování jednotlivých prvků lesní dopravní sítě a dále stanovuje základní podmínky pro stavbu, údržbu, opravy, rekonstrukce a rekultivace cest.

Mezi součásti LDS patří: lesní cesty a nemotoristické komunikace v lese; lesní skládky a sklady; lanové systémy; lesní úzkorozchodné železnice a kanály na plavbu dříví (dnes jsou tyto způsoby dopravy dříví již málo využívané).

Lesní cesta -ČSN 736108 definuje LC jako: „účelová pozemní komunikace, která je součástí lesní dopravní sítě a je určena k odvozu dříví, dopravě osob, materiálu, pro průjezd speciálních vozidel (požární, zdravotní služba), ale může sloužit i jiným účelům.“ [38]

Lesní cesty se rozdělují podle dopravní důležitosti a účelu [38] :

a) LC 1. třídy: odvozní cesty umožňující svým prostorovým uspořádáním a technickou vybaveností celoroční provoz návrhových vozidel (za předpokladu zimní údržby). Cesty jsou vždy opatřeny vozovkou z různých stavebních materiálů. Minimální šířka jízdního pruhu je 3,0 m, volná šířka cesty minimálně 4,0 m. Maximální podélný sklon nivelety cesty je 10 %, v extrémních horských polohách na krátkých úsecích až 12 %;

b) lesní cesty 2. třídy: odvozní cesty umožňující svým prostorovým uspořádáním a nezbytnou technickou vybaveností alespoň sezónní provoz návrhových vozidel. Povrch cesty se doporučuje podle únosnosti podložních zemin opatřit provozním zpevněním nebo jednoduchou vozovkou s prašným povrchem. Na únosných podložích mohou být i bez provozního zpevnění. Minimální šířka jízdního pruhu je 2,5 m, volná šířka cesty minimálně 3,5 m. Maximální podélný sklon nivelety cesty závisí na morfologii terénu,

na druhu podložních zemin, jejich únosnosti a na druhu zpevnění povrchu. Nemá však přesáhnout hodnotu 12 %;

c) lesní cesty 3. třídy: přibližovací cesty sloužící k vyvážení a přibližování dříví, sjízdné pro traktory i speciální vyvážecí a přibližovací prostředky. V příznivých podmínkách je možný průjezd terénních vozidel. Minimální volná šířka cesty je 3,0 m. Omezujícím faktorem je podélný sklon, únosnost podložních zemin a jejich náchylnost k erozi. Povrch může být opatřen provozním zpevněním, částečným provozním zpevněním, anebo je bez zpevnění. Technická vybavenost je omezena jen na zpevnění povrchu, zlepšení podloží a na nutné odvodnění;

d) lesní cesty 4. třídy: přibližovací cesty a přibližovací linky, které slouží k soustředování vytěženého dříví z porostu nebo části porostu. Jsou vedeny zpravidla po spádnici. Povrch je vždy nezpevněný, zpravidla se neodstraňuje ani vrchní organická vrstva. Zemní práce se provádějí jen ve výjimečných případech. Šířka cesty je minimálně 1,5 m; bez technické vybavenosti anebo jen s minimální technickou vybaveností (např. odvodnění). Kritéria, která řadí přibližovací linky mezi lesní cesty, jsou: nároky na lesní půdu anebo porosty ve větším než bezvýznamném rozsahu; provádění zemních prací ve větším než bezvýznamném rozsahu; zřizování vybavenosti cesty, jako jsou mosty, propustky, brody, zpevnění a příkopy.

e) lesní stezky: se navrhují s parametry, které vyhovují účelu, kterému mají sloužit (např. cyklistické nebo jezdecké stezky). Povrch stezky může být zpevněn odpovídajícím způsobem, anebo může být bez zpevnění.

f) lesní pěšiny: se navrhují s maximálním využitím současných tras pěšin a tak, aby podchycovaly turisticky zajímavá místa v oblasti (kardinální body). Maximální podélný sklon závisí na morfologii terénu a na náchylnosti podložních zemin k poškození povrchovou vodou. Případné zajištění povrchu pěšin se provádí výhradně z přírodních materiálů (např. kamene, dřeva).

Povrchy lesních cest

- Zemní povrchy (místní materiály, stabilizovaná zemina)
- Povrchy z kameniva (šterkodrť, minerální beton, vibrovaný šterk)
- Stmelené živící (bitumenové povrchy)
- Další využívané povrchy (hydraulická pojiva, betonové panely, dlážděné povrchy)

3.2.2 Právní aspekty přístupu na lesní cesty

I v současnosti je ještě málo známá skutečnost, že vjíždění motorovými vozidly na lesní cesty je zakázáno lesním zákonem č. 289/1995 Sb. a platí i v tom případě, není-li konkrétní cesta označena značkou zákaz vjezdu. Lesní zákon nezakazuje vstup na lesní cesty, tedy jejich veřejné užívání, zakázáno je podle §20 odst. 1 písm. g) lesního zákona jezdit a stát motorovými vozidly v lesích. Podle §20 odst. 1 písm. j) lesního zákona je v lesích zakázáno mimo lesní cesty a vyznačené trasy jezdit na kole, na koni, na lyžích nebo na saních. Z uvedeného ustanovení je zřejmé, že těmito prostředky lze využívat lesní cesty a vyznačené trasy. Zákaz stání a vjezdu motorových vozidel do lesa neplatí pro vlastníka lesa, nájemce lesa, pro zaměstnance orgánu státní správy lesů v obvodu jejich působnosti při výkonu činnosti podle tohoto zákona a pro osoby, které vykonávají činnosti povolené zvláštními předpisy (dle §20 odst. 6 lesního zákona). Se souhlasem vlastníka lesa se také nevztahuje na výkon práva myslivosti podle zvláštních předpisů. (dle §20 odst. 7 lesního zákona). Zákaz se také nevztahuje na činnosti, které jsou prováděny při hospodaření v lese (dle §20 odst. 3 lesního zákona). Výjimku z tohoto zákazu může povolit vlastník lesa, pokud by touto výjimkou byla porušena práva jiných vlastníků lesů, rozhodne na návrh vlastníka lesa orgán státní správy lesů. (dle §20 odst. 4 lesního zákona).

3.2.3 Inventarizace a dopravní průzkum odvozních cest

Pro Oblastní plány rozvoje lesů, zpracovávané pro jednotlivé přírodní lesní oblasti ČR, se v rámci inventarizace lesních odvozních cest provádí dopravní průzkum v návaznosti na ČSN 736108. [39] Průzkum se týká všech cest v lese nebo mimo les, které jsou využívány LH, a to v dělení na cesty lesní a veřejné. Je provedena kategorizace, tzn. zařazení lesních cest do jednotlivých tříd a kategorií lesních komunikací rozdělených v rámci LDS. Kategorií se rozumí třídící znak společný pro lesní cesty z hlediska lesního provozu. Číselné označení udává třídu cesty, písemné označení L znamená, že se jedná o lesní cestu.

Členění lesních odvozních cest:

1L - odvozní cesty s parametry a vybavením umožňujícím celoroční provoz s vyšší návrhovou rychlostí a vozovkou z několika vrstev, s bezprašným povrchem a podélným odvodněním.

2L - odvozní cesty se sezónním až trvalým provozem a člení se:

2L1 - cesty s trvalým provozem opatřené jednoduchou zpevněnou vozovkou, převážně s prašným povrchem nebo asfaltovým povrchem neodpovídající parametry zařazení do cest třídy 1L.

2L2 - cesty se sezónním provozem s prašným povrchem a pomístním zpevněním nebo nezpevněné.

Veřejné odvozní cesty jsou cesty tř. 1L a 2L1(nebo jejich části), které lesními komplexy procházejí nebo se jich dotýkají.

Technické parametry cest zařazených do kategorií 1L, 2L, případně 2L1 a 2L2, slouží následně jako vstupní data pro výpočet ukazatelů lesní cestní sítě. Lesní cesty se započítávají celou naměřenou délkou, u veřejných cest se započítává pouze délka úseků procházejících lesem nebo kopírujících jeho hranice. Délky cest se zjišťují měřením z mapy, délka je udávána v kilometrech s přesností na 100 m.

Na území KRNAP je celkem 554,8 km odvozních cest (viz Tabulka 4).

Tabulka 4: KRNAP - přehled současných odvozních cest podle LOC a lesních majetků

LHC nebo les. majek	LOC	vlastní lesní cesty (km)				cesty veřejné (km)			cesty celkem (km)			
		L1L	L2L1	L2L2	Suma	V1L	V2L1	Suma	L1L+V1L	L2L1+V2L1	L2L2	Suma
Harrachov	1	60,3	64,5	26,4	151,2	38,8	1	39,8	99,1	65,5	26,4	191
Vrchlabí	2	47,2	40,1	49	136,3	36,5	4,5	41	83,7	44,6	49	177,3
Maršov	3	66,1	52,2	36,2	154,5	25,3	3,4	28,7	91,4	55,6	36,2	183,2
Šimková	4	-	-	-	-	3,3	-	3,3	3,3	-	-	3,3
Celkem		173,6	156,8	111,6	442	103,9	8,9	112,8	277,5	165,7	111,6	554,8

Zdroj:[39]

Lesní cesty (viz Tabulka 5) ve sledované oblasti LHC Horní Maršov procházejí lesními porosty nebo vedou po jejich okrajích. Průměrná hustota lesní dopravní sítě je 51,9 m/ha. Hustota odvozních cest je 18,8 m/ha porostní půdy. Měřené cesty nejsou všechny ve vlastnictví KRNAP. [37]

Tabulka 5: LHC Horní Maršov - délky lesní cest

Kategorie lesní cesty:	Délka v m:			Celkem LHC	%
	LS Pec p. Sn.	LS Maršov	LS Svodoba n.Ú.		
Odvozní lesní cesta 1 L	37 260	34 350	48 730	120 340	20,09
Odvozní lesní cesta 2 L	28 420	38 200	29 870	96 490	16,11
Přibližovací traktorová cesta	38 010	61 350	105 920	205 280	34,28
Přibližovací ostatní cesta	31 650	52 680	92 480	176 810	29,52
Celkem	135 340	186 580	277 000	598 920	100,00

Zdroj:[37]

3.2.4 Dopravně nepřístupné oblasti

Mezi dopravně nepřístupné lokality jsou především zařazeny vrcholové lokality - území 1. zóny s nejpřísnějším režimem, kde není potřeba žádné dopravní zpřístupnění. Zde se do budoucna žádná nová výstavba nepředpokládá.[39]

Další podstatně menší část lesních porostů jsou lokality mimo LDS a veřejné komunikace. Do této oblasti spadá celkem 5171 ha lesních pozemků, což tvoří 15,2 % celku. Ve sledované oblasti na LHC Horní Maršov patří mezi tyto lokality oblast Liščí hory, Modrý a Obří důl, Růžová hora, Prostřední hora, Koule, Rennerova hora, Svorová hora, Lví důl.

3.2.5 Návrhy zpřístupnění

Při návrzích výstavby nových odvozních cest je hlavní snahou dosáhnout optimalizace lesní dopravní sítě, co nejvíce eliminovat dopravně nepřístupná místa a celkově zefektivnit přibližování a odvoz dřevní hmoty.[39]

Na celém území parku se předpokládá vybudování 5,1 km odvozních cest a 61,8 km svážnic. V oblasti 1. zóny KRNAP se další budování lesní dopravní sítě nepředpokládá.

Ve sledovaném území LHC Horní Maršov je naplánováno vybudování 0,5 km odvozních cest a Správa KRNAP uvažuje o asanaci 1,3 km svážnic ve 2. zóně KRNAP, která nejsou využívána k přibližování a přepravě dřeva.

4 CHARAKTERISTIKA HIPOTRASY

4.1 Technické parametry

4.1.1 Obecné požadavky

Při plánování cest jsou stanoveny požadavky, které je nutné dodržet, a zároveň jejich plněním přispět k rozvoji krajiny a udržení její stability. Konkrétně podmínky pro cesty využívané k provozování turistiky na koni můžeme rozdělit do těchto kategorií.[40]

1. Požadavky technické - prostorové uspořádání trasy: vhodná šířka tělesa cesty; podélný a příčný sklon; povrch a úprava zemní pláně; navrhované vrstvy vozovky či provozní zpevnění; parametry objektů na cestní síti.
2. Požadavky specializované - návaznost na technologické postupy v lesnictví, zemědělství, veřejné dopravě apod.; minimalizace záboru produkční plochy; vhodná protierozní opatření; ochrana porostních plášťů a ekologicky cenných krajinných prvků.
3. Požadavky krajino-estetické - vhodné směrové vedení trasy a její citlivé zakomponování do krajiny: plynulé vedení trasy bez prudkých zlomů; využití možností terénu- rozhledy, přírodní a kulturní zajímavosti.
4. Požadavky minimalizace narušení dominantních celospolečenských funkcí zpřístupňované krajiny či existujících funkčních systémů: vyhnout se dlouhodobému souběhu s jinými druhy cest - frekventované motorové, komunikace, turistické trasy, cyklostezky.
5. Požadavky ekonomické - co největší využití stávající sítě polních či lesních cest; řešení vedení stezky přes pozemky v soukromém vlastnictví; co nejnižší investiční náklady na zpevnění či stavbu nových úseků; minimalizace pozdějších nákladů na provoz a údržbu.

Při samotném trasování pozemních komunikací jsou nejdůležitější zejména tyto tři parametry:

- délka trasy L
- výškový rozdíl začátku a konce trasy H
- podélný sklon S

Každá trasa je dělena na jednotlivé úseky, pro něž se hodnoty těchto atributů vypočítávají. U jezdeckých tras pro rekreační účely se na tyto parametry neklade důraz jako u provozních komunikací a slouží spíše pro orientaci. Celková délka trasy je uváděna v kilometrech. Trasa

je rozdělena na jednotlivé úseky, které jsou odděleny odpočívadly, úvazišti nebo sociálním zázemím. Délku jednotlivých úseků trasy je nutno přizpůsobit výškovému rozdílu, který je uváděn v metrech. Podélný sklon musí odpovídat možnostem sjízdnosti pro jezdce s koněm. Průměrný podélný sklon by měl být do 10 %, na kratší vzdálenosti 15 % a krátkodobý sklon max. do výše 40 %. [40]

Pro rozdělení do vhodných kategorií a přizpůsobení jednotlivých úseků trasy, byla zavedena klasifikační stupnice jezdeckých tras (viz Tabulka 6). Tato klasifikace náročnosti jezdeckých tras vychází ze stupnice užívané při distančních dostihových závodech. Pro každý úsek je zaveden kód, složený z čísla a písmene. Arabské číslice od 0 do 5 udávají terénní náročnost na základě přírodních podmínek daného prostředí. Písmenné označení kódu vyjadřuje charakteristiku cesty z hlediska podkladu.[8]

Tabulka 6: Stupnice klasifikace jezdeckých tras

Označení	Obtížnost terénu	Charakteristika terénu	
0	velmi lehký	jízďárna, kolbiště, pastvina, pláž apod.	
1	lehký	rovina s minimálními požadavky na vedení koně; nasčítaná převýšení = do 1% délky trati	
2	středně těžký	zvlněný terén s občasnými kratšími výstupy a sestupy v prostředí, které vyžaduje zvýšené nároky na vedení koně; nasčítaná převýšení = do 2% délky trati	
3	těžký	dlouhé, strmé výstupy a sestupy, kdy je třeba dobrého jezdce; nasčítaná převýšení = nad 2% délky trati	
4	velmi těžký	prudké výstupy a sestupy, strže a srázy, které je možné absolvovat jen s koněm v ruce; požadavek na dokonalé ovládní koně	
5	nesjízdný	terén, který není možno s koněm překonat (lavičky, mostky, schody, žebříky)	

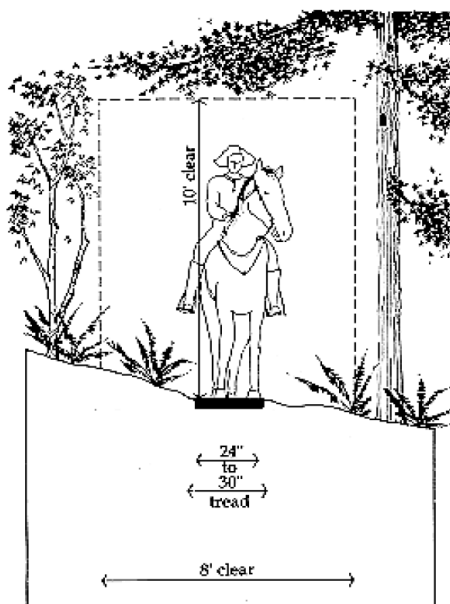
Označení	Kvalita podkladu	Charakteristika povrchu	Příklad
A	dobrý podklad	pružný, je možno po něm bez omezení cválat	tráva, měkká lesní cesta, strniště
B	střední podklad	tvrdší nebo hlubší terén, po kterém je možno bez problémů klusat, ale cválat jen kratší čas	suché polní a lesní cesty hluboká půda, mokré úseky
C	špatný podklad	tvrdý nebo bažinatý terén, nevhodný pro cval, klus omezeně, častá nutnost vedení koně na ruce	tvrdý - asphalt, beton, dlažba; měkký - močály, brody

Zdroj:[8]

4.1.2 Parametry hipotrasy

Při navrhování, projektování a samotné stavbě hipotras je nutné dodržovat potřebné parametry vycházející z prostorových nároků jezdce na koni. Potřebný prostor k průjezdu musí být v šířce alespoň 2 m a s výškou alespoň 3 m (viz Obrázek 7). Minimální šířka samostatné stezky by měla být v rozmezí od 0,6 m do 1,2 m. Na hipotrasách intenzivně využívaných či s velkým podélným sklonem 1,8 - 2,5 m je nutné počítat s bezpečnostním prostorem po stranách, minimálně 0,3 m po každé straně. Na společných stezkách, pro jezdce a pěší, při malé intenzitě provozu, by měla být šířka minimálně 2,5 m. Tyto cesty jsou většinou podélně nedělené. Víceúčelové stezky (jezdci, pěší, cyklisté) jsou řešeny dle parametrů společné trasy pro cyklisty a pěší buď jako dvoupruhová obousměrná nebo jednopruhová obousměrná (do 20 cyklistů/hod.). Celková šířka musí být minimálně 3,0 m.[4]

Obrázek 7: Znázornění potřebného prostoru u hipotrasy

Zdroj:[4]

4.1.3 Povrch hipotrasy

Povrch vždy musí být konstruován a udržován tak, aby sloužil navrženému účelu cesty. Pro povrch hipotras je vhodnější nezpevněný (zemní, travnatý) povrch oproti zpevněnému. Ten je použitelný jen v určitých úsecích.[4]

Je důležité zhodnotit povrch stezky také z hlediska koní. Tvrdý povrch šetří jejich šlachový aparát, ale dlouhotrvající vliv může poškozovat klouby. Měkký či hluboký povrch sice šetří klouby, ale zato namáhá šlachy. Proto jsou nejlepší pro koně povrchy pružné, jako jsou pššiny, lesní cesty, chodníky. Travnaté povrchy jsou také vhodné, ale mají určitá omezení – není na nich vhodné jezdit za deštivého počasí, jejich životnost záleží na intenzitě zatížení. Výhoda travnatého povrchu spočívá v ekonomické nenáročnosti, minimální údržbě a schopnosti samostatné regenerace. Ke vhodným povrchům se dále řadí hlinité cesty a lesní cesty. Lze se na nich pohybovat klusem i cvalem. Opět je zde riziko poškození cesty při využívání za deštivého počasí nebo těsně po něm. Vhodné jsou i bývalé úvozové cesty. Pokud stezka prochází intravilánem obcí je nejčastějším povrchem asfalt nebo dlažební kostky. Ten umožňuje pouze jízdu krokem a za mokrého počasí koním klouže.[5]

Nejvhodnější, nejenom z hlediska koní, ale i frekvence využívání je zemní cesta. Ta je charakterizovaná jako nezpevněná cesta, zbudovaná na únosných podložních zeminách, určená k přímému pojíždění vozidly [4]. Pokud stávající povrch cest takovému stavu neodpovídá, je nutné v těchto neodpovídajících úsecích, cestu pro koně přizpůsobit, zajistit a zpevnit.

4.1.4 Odvodnění

Velmi důležitou částí stavby jakékoliv cesty je odvodnění.[4] Odvedení povrchové vody z cesty je jedna z priorit. Tekoucí voda, vymílající povrch stezky, může zničit celou trasu a stojatá voda často ústí v měkký rozbahněný povrch, což také vede k poškození stezky. Nejlepší způsoby odvodnění jsou navrženy a instalovány současně s vybudováním stezky.

Mezi odvodňovací a zabezpečovací objekty na cestách, které zajišťují bezpečné odvedení srážkové vody a zabezpečují křížení vodotečí, patří [4]:

- **příkopy a rigoly** - pro vedení převážně povrchové vody podél cestního tělesa
 - rigol LC: otevřené odvodňovací zařízení hluboké zpravidla méně než 15 cm, zpevněné (betonovými tvárnicemi, kamennou dlažbou apod.), nebo nezpevněné (zemní)
 - příkop LC: otevřené, odvodňovací zařízení hluboké více než 15 cm podle tvaru příčného řezu se rozeznává příkop lichoběžníkový a trojúhelníkový; podle úpravy povrchu mohou být buď, zpevněné nebo nezpevněné

- **svodnice** - pro příčné svádění vody z koruny zemních cest,
svodnice LC: dřevěné, betonové nebo ocelové příčné odvodňovací zařízení, které odvádí povrchovou vodu z povrchu lesní cesty do příkopu nebo na terén pod cestu
- **trativody, drenáže** - pro odvádění a snižování hladiny podzemní vody,
kryté odvodňovací zařízení upravující vodní režim pod povrchem cesty a odvádějící vodu do jiného odvodňovacího zařízení
- **mosty a propusti** - pro příčné převedení vodních toků pod cestou.

4.1.5 Objekty a bezpečnostní zařízení na hipostezkách

Mezi objekty se kterými se lze na hipostezkách setkat a patří k základnímu vybavení řadíme - informační panely, směrové značky a ukazatele, úvaziště a bezpečnostní prvky (zábradlí, svodnice, zpomalovací prvky).

Úvaziště - slouží ke krátkodobému přivázání koně. Nejčastěji se staví na vhodných místech, poblíž objektů určených k odpočinku - přístřešky, lavičky, odpočívadla, tábořiště, v místech pro koupání, u restaurací, obchodů nebo u pamětihodností. Úvaziště se skládá z masivního břevna dlouhého 4 m, které je připevněno na do země zapuštěné podpěrné kůly, ve výšce okolo 1 m a sloužící k přivázání koně. Podmínkou pro vybudování je dostatečně velké místo (min. 15 m²) a bezproblémové z hlediska vlastnictví pozemku.[5]

Jednoduchá úvaziště jsou dvojího typu – přímé a rohové

Úvaziště přímé (viz Obrázek 8): materiál masivní vakuově impregnované dřevo,

- výška všech 3 podpěr příčného břevna 1 100 mm
- podpěry zapuštěné do země do hloubky 1 000 mm
- celková délka 2 100 m, průměr 200 mm
- příčné břevno je délky 4000 mm a průměru 200 mm.

Obrázek 8: Úvaziště typu A - přímé

Zdroj:[41]

Směrové značky a tabule – popsány v kapitole 2.1.5 Metodika značení

Informační panely - jsou zdrojem informací o stezce, anebo o síti tras v dané lokalitě, nejenom pro jezdce, ale i pro ostatní návštěvníky (viz Obrázek 9). Umísťují se v místech, kde trasy začínají, kde se kříží páteřní trasy s lokálními okruhy, v místech kulturních a přírodních zajímavostí nebo v bodech panoramatického rozhledu. [5]

Obrázek 9: Informační panel na hipostezce

Zdroj:[42]

Rozměrové parametry jsou stejné jako u informačních tabulí pro pěší. Vlastní textová a obrazová plocha panelů má nejčastěji rozměry 150 x 100 cm. Dřevěná komponenta

je vyrobena ze smrkového, příp. dubového dřeva, a je opatřena impregnačními nátěry proti vlhkosti, plísním a dřevokaznému hmyzu. Vícenásobný finální barevný nátěr je proveden za použití hydrofobních barev. Informační panel je postaven na v zemi zapuštěných dřevěných podpěrách (v hloubce 100 cm), nebo jsou dřevěné podpěry připevněny na kovových profilech zabetonovaných do země do hloubky min. 50 cm. Kovové části jsou opatřeny antikoročním nátěrem.

Bezpečnostní prvky – zábradlí (dřevěná, kamenná) jsou bezpečnostním prvkem na hipotrasách, instalují se k zamezení jízdy na okraji stezky podél prudkých svahů nebo k oddělení jezdců od jiného druhu dopravy. Maximální výška zábradlí je 0,5 m nad povrchem. Pokud by bylo vyšší, vzniká nebezpečí zachycení třmenu. K podobným bezpečnostním prvkům patří i svodidla. Důležitou součástí jsou také zpomalovací prvky, které jsou vhodné k řešení nehodových lokalit. Umisťují se na stezce na málo přehledných místech, kde stezka kříží komunikaci nebo před nechráněným železničním přejezdem.[4]

4.2 Využití koní v LH a v hipoturistice

4.2.1 Plemena koní v lesním hospodářství

Využívání koní pro práci v lese se v posledním století výrazně snížilo, ještě v roce 1955 koně v ČR přibližovali 95 % vytěženého dříví a z 50 % zajišťovali i jeho odvoz. V 80. letech se podíleli již jen na přibližování a to z 30 %. Nyní koně přibližují mezi 5 - 10 % celkově přiblíženého dříví.[43]

V lesním hospodářství jsou využívána hlavně chladnokrevná plemena, vyznačující se mohutnější stavbou těla, klidným a pomalejším temperamentem, snadnou ovladatelností a vhodností do tahu, jsou to koně tažného užitkového typu. Při soustředování dříví pracují koně výhradně v kroku, aby mohli vyvinout co největší tažnou sílu. Kůň musí mít odpovídající hmotnost, silnou kostru, dostačující šířkové rozměry a mohutné vyvinuté svalstvo, zejména zádě. Zároveň však musí být značně pohyblivý a obratný, odolný vůči nepříznivému počasí. Současně s ochotou podřídit se vůli člověka se od koně očekává i určitá samostatnost, učenlivost a schopnost předvídat pohyb nákladu. V LH se využívají především chladnokrevní koně těžkého rázu kolem 700 kg živé váhy. Výjimečně se využívají i teplokrevní koně, ty ovšem nejsou přizpůsobeny pro extrémně těžký tah, hůře se ovládají a vyžadují zvýšenou pozornost.

Chladnokrevný kůň chovaný v našich zemích vznikl na podkladě **norického** koně pocházejícího z alpských zemí a **koně belgického**, původem z přímořských nížin Belgie.

Belgický kůň – často dosahuje i více jak 800 kg živé váhy, výšky v kohoutku dosahuje 170 cm. Má kratší tělo, kulatou zád', bohaté rousy, zbarvením je ryzák nebo vzácněji hnědák se světlejší hřívou. Dospívá již ve 2-3 letech, je náročný na ošetřování a krmení a je také málo odolný proti nepřízni počasí a pracovnímu vypětí [44]. V ČR byl vyšlechtěn Českomoravský belgický kůň, který vznikl spojením Českého a Moravského chladnokrevníka (geny má po belgickém i norickém koni). Oproti belgikovi není tak robustní i těžký (600-700 kg) a tím je i více pohyblivý (viz Obrázek 10).

Obrázek 10: Belgický chladnokrevník a Českomoravský belgik

Zdroj:[45,46]

Norický kůň – původní alpský typ měl hmotnost do 700 kg, zád' byla sražená a hranatá. Kůň byl na vyšší noze, s delším krkem, těžkou hlavou a s méně mohutným válcovitým trupem. Dospíval později (v 5 - 6 letech), byl ale pracovně využitelný do 20 i více let. Byl to temperamentní kůň, hůře se ovládal a vyskytovali se jedinci i vysloveně zlí. Ve snaze zlepšit tělesné tvary a docílení ranosti byl norik překřížen belgikem, čímž sice došlo k potlačení jeho žádoucích vlastností, ale zlepšila se ovladatelnost a zmizely charakterové vady. Dnešní norik dosahuje živé hmotnosti 650 – 700 kg a kohoutkové výšky do 160 cm. Tělo má delší s hranatou zádí, zbarvením je ryzák se světlou hřívou. Vyskytují se i dříve tradiční zbarvení hnědáci a vraníci, popř. různé variety běloušů. Typický býval skvrnitý bělouš – hermelín, tygr. Je méně náročný na ošetřování a krmení. Je také odolnější, vytrvalejší, nenáročný a je pohyblivější než belgik. Proto je pro práci v těžkém lesním terénu

vhodnější.[44] V ČR byl vyšlechtěn (bývalý chov Klokočov) z norika tzv. Slezský norik (viz Obrázek 11).

Obrázek 11: Norik a Slezský norik

Zdroj:[47,48]

4.2.2 Výběr koně pro hipoturistiku

Jezdecká turistika a rekreační ježdění je jednou z možností nepracovního využití koní, kteří nejsou vhodní pro jezdecký sport. Na světě existuje kolem 250 plemen koní včetně pony. Pro rekreační ježdění lze využívat většinu z nich a příliš nezáleží na plemenné příslušnosti [8].

Rozhodující roli při výběru koně hraje jeho povaha a charakter. Preferovaní jsou koně, kteří mají vyrovnaný a klidný charakter, nejsou lekaví a dobře se snášejí s ostatními koňmi. Pro jezdeckou turistiku jsou vhodnější menší odolná plemena koní (hucul, lordský či islandský pony). Koně arabští se uplatňují zejména pro výkonnostní turistiku a dálkové jízdy (distanční závody).[49]

Kůň by měl být otužilý, mít zdravé nohy a pevná kopyta. Neměl by být náročný na stravu a měl by být dobře krmitelný. Z důvodu častého sesedání a nasedání, je lepší se rozhodnout pro koně nižšího plemene. Na jezdeckou turistiku je z hlediska pohlaví nejvhodnější valach. [8]

Na jezdeckou turistiku se dají také koně půjčit. Je třeba dobře vybírat, protože první zkušenost může ovlivnit celý váš příští jezdecký život. Jde jak o stáj, koně tak i cvičitele. Tím se předejde mnoha problémům a případným překážkám, které by bránily v budoucnu si jezdecký opravdu užívat. [49]

5 VÝSLEDKY ŠETŘENÍ A DISKUSE

5.1 Metodika šetření

Při zjišťování a zpracování údajů bylo postupováno podle následující metodiky:

1. Zjištění základních údajů o schválených trasách na území LHC Horní Maršov
2. Vlastní terénní šetření
 - a) změření délky jednotlivých úseků
 - b) zjištění datových údajů – nadmořská výška, převýšení, sklon terénu
 - c) zjištění typu cest na jednotlivých úsecích
 - d) zjištění šíře a typu povrchu cest na jednotlivých úsecích
 - e) revize současného stavu značení (směrové značky, směrové cedule) – zjištění návaznosti značení a přehlednosti v terénu, zjištění nevyznačených úseků
 - f) revize technického vybavení hipotrazy – odpočívadla, úvaziště, přístřešky, informační panely
 - g) vytipování rizikových míst na jednotlivých úsecích
3. Vlastní zpracování zjištěných údajů a datové výstupy
 - a) stručný popis vedení trasy (úseku), stanovení orientační doby jízdy
 - b) vyhodnocení údajů o délce trasy, nadmořské výšce, převýšení, sklonu terénu
 - c) detailní rozdělení tras (úseků) podle typu cest a typu povrchu cest
 - d) vyhodnocení obtížnosti jednotlivých úseků a následný návrh zařazení podle stupnice klasifikace jezdeckých tras
 - e) zařazení lesních cest do LDS – název a typ LC
 - f) vytvoření výškového profilu trasy (úseku)
 - g) návrhy na vyznačení, doplnění nebo úpravu terénního značení
 - h) návrhy na doplnění technického vybavení hipotrazy – úvaziště, informační panely
 - i) vytvoření itinerářů jednotlivých tras (úseků)
 - j) vytvoření mapového podkladu se zakreslením zjištěného stavu a se zakreslením návrhů vlastního řešení

Při zjišťování základních údajů současného stavu byla využita dokumentace Správy KRNAP o schválených trasách a pro zjištění vedení schválené trasy byla využita mapová vrstva „Koňské cesty“ z podkladů mapového serveru KRNAP. Pro zpracování zjištěných místopisných a datových údajů a následné datové výstupy byla využita počítačová aplikace ve zkušební verzi Eagle Software Turistické trasy.

5.2 Páteřní stezka – červená

5.2.1 Současný stav

Páteřní stezka ve zkoumaném území LHC Horní Maršov začíná na parkovišti u Hofmanových bud, odkud přichází přes louky z Rudníku – Bolkova. Tato stezka se napojuje na nadregionální jezdeckou stezku, která má počátek v rakouské Vídni a prochází Jihočeským krajem do kraje Pardubického. Ze Starých Ždanic je vedena severním směrem přes Roudnici, Nechanice, Sadovou do Cerekvice nad Bystřicí. Pokračuje kolem Hořic přes Miletín do Úhlejova, přes Bílou Třemešnou do Nemojova u Dvora Králové, Chotěvice, Karlov a Čermnou až do Rudníku Bolkova (zde začíná OP pásmo KRNAP), přes jezdeckou stanici Bolkovský Dvůr a dále na Hofmanovy boudy u Janských Lázní (LHC Horní Maršov). Dále pokračuje přes Zrcadlovky do sedla nad Kolínskou boudou, odtud přes křižovatku Nad Vlašskými boudami dolů směrem na Velkou Úpu. Ve Velké Úpě vede cca. 200 po státní silnici, kde odbočuje doprava a přes Výsluní pokračuje na Janovy boudy a Krakonošovým údolím do Spáleného mlýna. Zde se stáčí doprava k Dlouhému hřebenu, přes Cestník a Lysečinskou boudu vede ke Staré celnici (Vápenka) a po Staré celní cestě až na státní hranici nad Horními Albeřicemi, k přechodu Horní Albeřice – Niedamirów. Zde je konec stezky, ale do budoucna by mělo dojít k propojení přes polská města Legnica, Lesino, Poznaň až k Baltskému moři.[50]

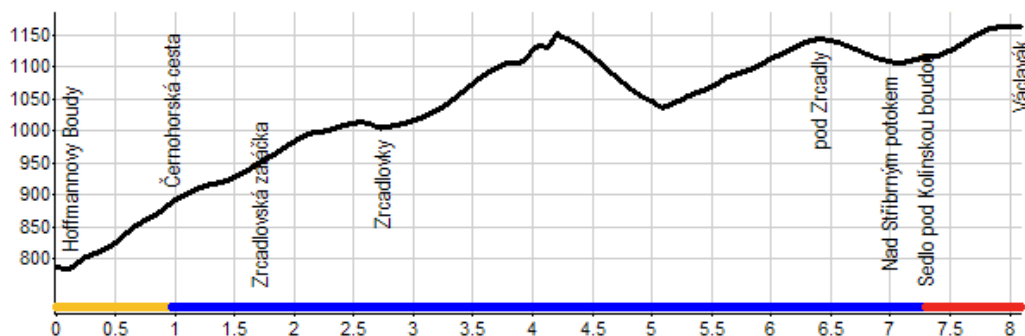
Návrh na schválení trasy Jezdecké stezky přes pozemky KRNAP si na Správu KRNAP podalo Občanské sdružení Jezdecká stezka východních Čech v březnu roku 2006, v návaznosti na projekt rozvoje Agroturistiky, kdy jsou i v ostatních zemích Evropské unie vč. České republiky budovány jezdecké stezky. Na tuto žádost bylo ze strany odboru státní správy KRNAP v srpnu 2006 vydáno rozhodnutí, ve kterém povoluje Občanskému sdružení provozování vyjížděk na koni a zároveň vyhrazuje trasu.

5.2.2 Zjištěné údaje

Pro potřeby zjišťování údajů a lepší přehlednost byla červená trasa vedená přes LHC Horní Maršov rozdělena na tři jednotlivé úseky.

Trasa - úsek č.:	Červená č. 1	
Základní údaje:	Trasa č. 1 Hoffmanova bouda - Václavák	
Značení:	červeně	
Typ trasy:	páteřní stezka	
Začátek úseku:	Hoffmanova bouda	784 m. n. m.
Konec úseku:	Václavák	1160 m. n. m.
Terén/podklad:	3C	
Určeno pro:	středně pokročilé až pokročilé jezdce	
Délka:	8,1 km	
Orientační čas:	3 hodiny	
Styl jízdy:	krokem	
Popis:	Stezka začíná na parkovišti Hofmanova bouda, vede kolem Zrcadlovek, dále po úbočí Černé hory do sedla nad Kolínskou boudou až na Václavák.	
Maximální výška:	1160 m. n. m.	(Václavák)
Minimální výška:	783 m. n. m.	(Penzion Smrčina)
Převýšení:	377 m	
Stoupání v úsecích:	6,30 km	(78 %)
Klesání v úsecích:	1,85 km	(23 %)
Celkem vystoupáno:	525 výškových metrů	(sklon 8,4%)
Celkem sestoupáno:	149 výškových metrů	(sklon 8,2%)
Max. sklon do kopce:	18 %	(Zrcadlovky - Černá hora)
Max. sklon z kopce:	13 %	(Zrcadlovky - Černá hora)
Typ cesty:	110 m	(1 %) silniční komunikace
	1340 m	(16 %) LDS - 1L
	4980 m	(62 %) LDS - 2L
	870 m	(11 %) LDS - 3L
	800 m	(10 %) LDS - turistický chodník
Povrch:	1450 m	(18 %) asfaltový
	4680 m	(58 %) zemní - štěrkový
	1970 m	(24 %) zemní - pomístně štěrkový

Výškový profil:

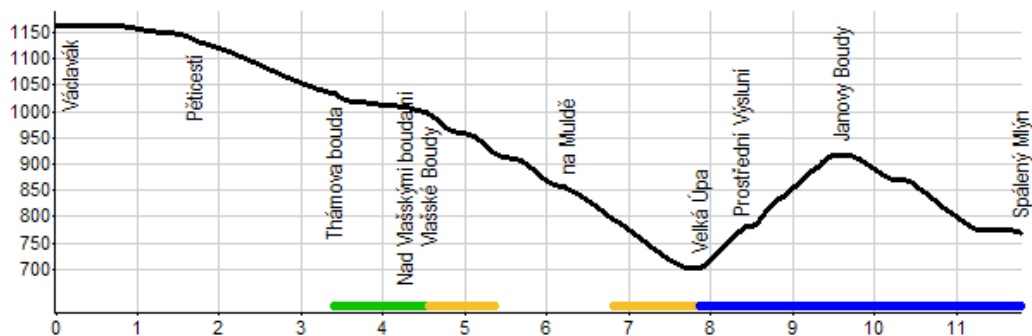
Trasa - úsek č.:	Červená č. 2	
Základní údaje:	Trasa č. 2 Václavák - Spálený mlýn	
Značení:	červeně	
Typ trasy:	páteřní stezka	
Začátek úseku:	Václavák	1160 m. n. m.
Konec úseku:	Spálený mlýn	765 m. n. m.
Terén/podklad:	3C	
Určeno pro:	středně pokročilé až pokročilé jezdce	
Délka:	11,8 km	
Orientační čas:	4 hodiny	
Styl jízdy:	krokem	
Popis:	Z Václaváku na Pěticestí, dále přes odbočku u Thámových bud na křižovatku Nad Vlašskými boudami, odtud do Velké Úpy a vpravo na Janovu boudu a do Spáleného mlýna.	

Maximální výška:	1160 m. n. m.	(Václavák)
Minimální výška:	700 m. n. m.	(Velká Úpa)
Převýšení:	460 m	
Stoupání v úsecích:	1,64 km	(14 %)
Klesání v úsecích:	8,77 km	(74 %)
Celkem vystoupano:	214 výškových metrů	(sklon 13,1%)
Celkem sestoupano:	609 výškových metrů	(sklon 6,9%)
Max. sklon do kopce:	18,3 %	(Velká Úpa - Janova bouda)
Max. sklon z kopce:	12,5 %	(Vlašské Boudy - Velká Úpa)

Typ cesty:	200 m	(2 %)	silniční komunikace
	3930 m	(37 %)	místní komunikace
	2540 m	(22 %)	LDS - 1L
	4270 m	(36 %)	LDS - 2L
	860 m	(3 %)	LDS - turistický chodník

Povrch:	5950 m	(50 %)	asfaltový
	2570 m	(22 %)	zemní - šterkový
	2420 m	(21 %)	zemní - pomístně šterkový
	860 m	(7 %)	zemní - tvrdý

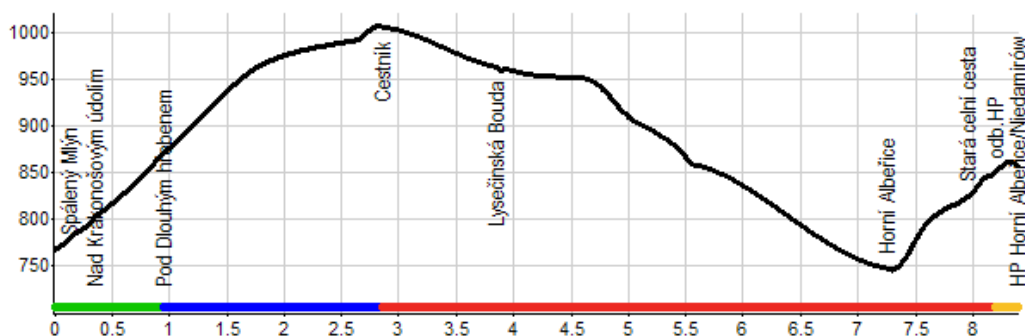
Výškový profil:

Trasa - úsek č.:	Červená č. 3	
Základní údaje:	Trasa č. 3 Spálený mlýn – hran. přech. Horní Albeřice	
Značení:	červeně	
Typ trasy:	páteřní stezka	
Začátek úseku:	Spálený mlýn	765 m. n. m.
Konec úseku:	hran. přechod Horní Albeřice	853 m. n. m.
Terén/podklad:	3C	
Určeno pro:	středně pokročilé až pokročilé jezdce	
Délka:	8,4 km	
Orientační čas:	3 hodiny	
Styl jízdy:	krokem	
Popis:	Z parkoviště ve Spáleném mlýně doprava k Dlouhému hřebenu přes Cestník a Lysečinskou boudu ke Staré celnici (Vápenka) a Starou celní cestou na hraniční přechod Horní Albeřice Niedamirów	

Maximální výška:	1003 m. n. m.	(Cestník)
Minimální výška:	745 m. n. m.	(Horní Albeřice)
Převýšení:	258 m	
Stoupání v úsecích:	3,90 km	(46 %)
Klesání v úsecích:	4,35 km	(52 %)
Celkem vystoupáno:	352 výškových metrů	(sklon 9%)
Celkem sestoupáno:	262 výškových metrů	(sklon 6%)
Max. sklon do kopce:	15,2 %	(Stará celní cesta)
Max. sklon z kopce:	14,1 %	(Pod Lysečinskou boudou)
Typ cesty:	150 m	(2 %) silniční komunikace
	1700 m	(20 %) místní komunikace
	2700 m	(32 %) LDS - 1L
	3450 m	(42 %) LDS - 2L
	200 m	(2 %) LDS - turistický chodník
	200 m	(2 %) Louka / pole
Povrch:	4550 m	(54 %) asfaltový
	950 m	(11 %) zemní - štěrkový
	2500 m	(30 %) zemní - pomístně štěrkový
	400 m	(5 %) zemní - tvrdý

Výškový profil:

5.2.3 Technická vybavenost červené trasy

Značení: začátek trasy na Hofmanových boudách je v úseku 200 m nepřehledně značen, první značka je umístěna až nad pensionem Smrčina na okraji lesa. Poté je značení přehledné a v dostatečném množství až do úseku Sedlo pod Kolínskou boudou – Václavák. Na křižovatce Sedlo pod Kolínskou boudou zcela chybí jasné značení, jakým směrem stezka pokračuje. Značení potom chybí v délce 800 m až na konec prvního úseku na Václavák pod Černou horou. Od začátku druhého úseku také značení chybí, až teprve po 2,3 km na Thámově cestě je značení obnoveno. Poté je stezka přehledně značena až do konce druhého úseku. Třetí úsek Spálený Mlýn až Horní Albeřice značen přehledně.

Informační panely: na všech třech úsecích informační panely týkající se jezdecké stezky zcela chybí.

Úvaziště: na celé trase nejsou.

Odpočívadla, přístřešky: na stezce jsou pro potřeby turistů vybudována Správou KRNAP odpočívadla včetně přístřešků na Václaváku (na 8 km stezky) a další potom na Cestníku na Dlouhém hřebeni (na 23 km stezky).

Riziková místa: všechny přechody silničních komunikací (úsek na Hofmanových boudách cca 100 m, úsek ve Velké Úpě cca 200 m a úsek ve Spáleném mlýně cca 150 m). Místní komunikace v Horních Albeřicích v úseku cca 1,5 km (nebezpečí střetu s vozidly). Přechody vodotečí – silniční most ve Velké Úpě a most ve Spáleném Mlýně.

5.3 Vedlejší stezka – modrá

5.3.1 Současný stav

V červnu roku 2007 podalo Občanské sdružení Jezdecké stezky Královehradeckého kraje další žádost o schválení trasy jezdeckých stezek a to v návaznosti na propojení mezi jezdeckými stanicemi. V žádosti jde o vytvoření dvou modře značených okruhů vůči páteřní stezce (značená červeně). Jezdci se nebudou muset vracet zpětně v proti směru od hraničního přechodu v Horních Albeřicích, pokud nepojedou dále do Polska, ale pokračovali by po směru hodinových ručiček. V žádosti jde o schválení první trasy a to v úseku od hraničního přechodu v Horních Albeřicích, dále Suchou cestou do Suchého dolu, po Mánkově cestě po okraji lesa dolů k Hornímu Maršovu, přes Horní Maršov směrem k Modrokamenné boudě (kde je také odbočka k jezdecké stanici Pod Světlou horou) a po asfaltové cestě okrajem Janských Lázní a Hofmanovu boudu kde by došlo k napojení na Páteřní stezku do Rudníku Bolkova.

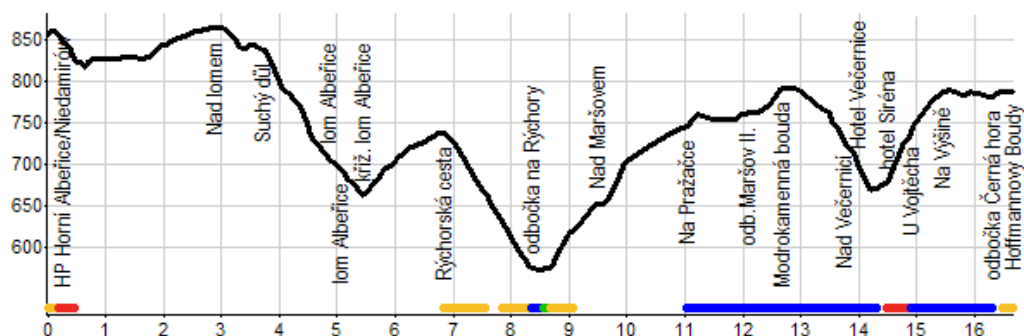
Druhá trasa, kterou v žádosti navrhuji, by propojila Jezdeckou stanici Pod Světlou horou a Konírnu Žaclěř. Navrhovaná trasa vede z Raisovské cesty – odbočka na Dolní Maršov k Jezdecké stanici Pod Světlou horou, přes most v Dolním Maršově směrem k Lovčí boudě po hranici KRNAP, směrem k Bártovu lesu až do Bystřice, a od mostu Zlatého potoka dále na Březovou horu, podél hranice KRNAP a Babský vrch, odtud Vernířovickou cestou kolem zříceniny kostela ke sjezdovce Arakis v Prkenném dole, dále na Ozón až k Bílému kříži a k Jezdecké stanici Konírna v Žaclěři. Na tuto stanici by měla v budoucnosti navazovat stezka z oblasti v Kladském pomezí, z tras Adršpašské skály – Vernířovice. Od Ozonu by další trasa pokračovala na Vernířovice, Mravenčí vrch až hraničnímu přechodu Horní Albeřice, čímž by vznikl uzavřený okruh.

V září 2007 vydal odbor státní správy KRNAP rozhodnutí Občanskému sdružení, ve kterém povoluje Občanskému sdružení provozování vyjížděk na koni a zároveň vyhrazuje trasu a určil období provozu od 1. června do 15. září.

5.3.2 Zjištěné údaje

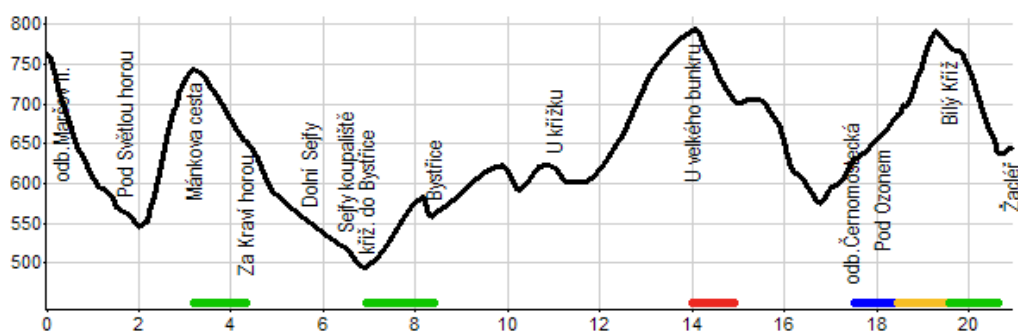
Trasa - úsek č.:	Modrá č. 1	
Základní údaje:	Trasa č. 1 Horní Albeřice (hran. přech.) - Hoffmanova bouda	
Značení:	modře	
Typ trasy:	vedlejší stezka	
Začátek úseku:	Horní Albeřice (hran. přech.)	822 m. n. m.
Konec úseku:	Hoffmanova bouda	784 m. n. m.
Terén/podklad:	3C	
Určeno pro:	středně pokročilé až pokročilé jezdce	
Délka:	16,67 km	
Orientační čas:	5 hodin	
Styl jízdy:	krokem	
Popis:	Z hraničního přechodu po Staré celní cestě na odbočku do Suchého dolu. Suchým dolem přes Dolní Albeřice do Horního Maršova, z Horního Maršova po Raisovské cestě, přes Modrokamennou boudu do Janských Lázní a u hotelu Siréna vpravo na Hofmanovy boudy.	
Maximální výška:	863 m. n. m.	(Nad lomem Albeřice)
Minimální výška:	572 m. n. m.	(Horní Maršov BUS)
Převýšení:	291 m	
Stoupání v úsecích:	8,68 km	(52 %)
Klesání v úsecích:	6,72 km	(40 %)
Celkem vystoupáno:	487 výškových metrů	(sklon 5,6%)
Celkem sestoupáno:	557 výškových metrů	(sklon 8,3%)
Max. sklon do kopce:	20,7 %	(hotel Siréna - U Vojtěcha)
Max. sklon z kopce:	24,3 %	(nad Večernicí)
	3100 m	(19 %) místní komunikace
	5850 m	(35 %) LDS - 1L
	6060 m	(36 %) LDS - 2L
	1050 m	(6 %) LDS - turistická cesta
	500 m	(3 %) Louka / Pole
Povrch:	8480 m	(51 %) asfaltový
	7110 m	(43 %) zemní - šterkový
	1080 m	(6 %) zemní - tvrdý

Výškový profil:

Trasa - úsek č.:	Modrá č. 2	
Základní údaje:	Trasa č. 2 odbočka Maršov II. - Žacléř	
Značení:	Modře	
Typ trasy:	vedlejší stezka	
Začátek úseku:	odbočka Maršov II.	760 m. n. m.
Konec úseku:	Žacléř	645 m. n. m.
Terén/podklad:	3C	
Určeno pro:	středně pokročilý až pokročilý jezdec	
Délka:	20,94 km	
Orientační čas:	6 hodin	
Styl jízdy:	krokem	
Popis:	Z Raisovské cesty k Jezdecké stanici Pod Světlou horou a dále do Dolního Maršova, přes most po loukách na Mánkovu cestu, odtud ke koupališti v Sejfech, dále do Bystřice a k Velkému bunkru. Cesta pokračuje do Prkenného Dolu, odtud k hotelu Ozon a od hotelu směrem do Žacléře.	
Maximální výška:	790 m. n. m.	(Bílý kříž)
Minimální výška:	495 m. n. m.	(křižovatka do Bystřice)
Převýšení:	295 m	
Stoupání v úsecích:	9,73 km	(47 %)
Klesání v úsecích:	10,46 km	(50 %)
Celkem vystoupáno:	792 výškových metrů	(sklon 5,6%)
Celkem sestoupáno:	907 výškových metrů	(sklon 8,3%)
Max. sklon do kopce:	23 %	(Dolní Maršov - Mánkova cesta)
Max. sklon z kopce:	26,3 %	(odb. Maršov II. - jezdec. stanice)
Typ cesty:	4970 m	(24 %) místní komunikace
	9800 m	(47 %) LDS - 1L
	300 m	(1 %) LDS - 2L
	1940 m	(9 %) LDS - 3L
	3200 m	(16 %) Louka / Pole
	730 m	(3 %) Chodník
Povrch:	13940 m	(67 %) asfaltový
	300 m	(1 %) zemní - štěrkový
	3670 m	(18 %) zemní – pomístně štěrk
	3030 m	(14 %) zemní - tvrdý

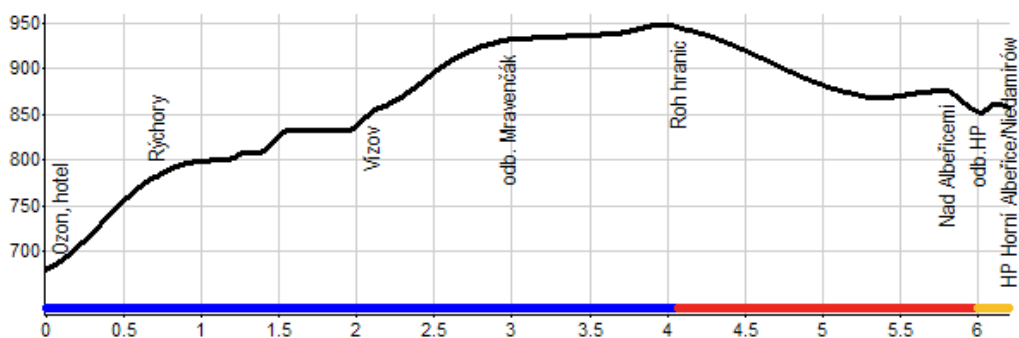
Výškový profil:

Trasa - úsek č.:	Modrá	č. 3
Základní údaje:	Trasa č. 3 Hotel Ozon - Horní Albeřice (hranič. přechod)	
Značení:	modře	
Typ trasy:	vedlejší stezka	
Začátek úseku:	Hotel Ozon	678 m. n. m.
Konec úseku:	Horní Albeřice (hranič. přechod)	853 m. n. m.
Terén/podklad:	3B	
Určeno pro:	středně pokročilé až pokročilé jezdce	
Délka:	6,2 km	
Orientační čas:	2 hodiny	
Styl jízdy:	krokem	
Popis:	Od Hotelu Ozon na Vízov, dále po cestě na Rýchorskou boudu, na odbočce na Mravenčák odbočit doprava a pokračovat až na Roh hranic, odtud do Horních Albeřic na hraniční přechod.	
Maximální výška:	942 m. n. m.	(Roh hranic)
Minimální výška:	678 m. n. m.	(Hotel Ozon)
Převýšení:	264 m	
Stoupání v úsecích:	4,27 km	(69 %)
Klesání v úsecích:	1,43 km	(23 %)
Celkem vystoupáno:	276 výškových metrů	(sklon 6,5%)
Celkem sestoupáno:	99 výškových metrů	(sklon 6,9%)
Max. sklon do kopce:	14,4 %	(Ozon - Rýchory)
Max. sklon z kopce:	11,5 %	(Nad Albeřicemi - odb. hranič. přechod)

Typ cesty:	1930 m	(31 %) LDS - 2L
	1100 m	(18 %) LDS - 3L
	2970 m	(48 %) LDS - turistická cesta
	200 m	(3 %) Louka / Pole
Povrch:	2800 m	(45 %) zemní - štěrkový
	2100 m	(34 %) zemní - pomístně štěrk
	1300 m	(21 %) zemní - tvrdý

Výškový profil:

5.3.3 Technická vybavenost modré trasy

Značení:

Trasa č. 1 - začátek trasy na hraničním přechodu Horní Albeřice – Niedamirów je v úseku cca 450 m značen souběžně s červenou trasou. Na odbočce ze Staré celní cesty směrem na Suchý Důl chybí směrové modré značení, upozorňující na odbočení vlevo. Modré značení začíná až na kraji lesa po cca 500 m. Dále přes Suchý Důl, Albeřický lom až do Horního Maršova pokračuje značení přehledně a v dostatečném množství. Z Horního Maršova od zdravotního střediska pokračuje značení po Raisově cestě, Pražačku k Modrokamenné boudě. Chybí značení (doleva) k jezdecké stanici Pod Světlou horou na odbočce do Dolního Maršova před Modrokamennou boudou. Od Modrokamenné boudy pokračuje značení do Janských Lázní, kde u Hotelu Siréna pokračuje doprava až na křižovatku Na Výšince. Odtud je trasa značena okolo Ludvíkovi boudy až na Hofmanovy boudy. Tento úsek je značen přehledně.

Trasa č. 2 - z odbočky Maršov II. na Raisovské cestě k Jezdecké stanici Pod Světlou horou, přes most v Dolním Maršově a po pastvinách směrem na Mánkovu cestu a až k lesní plovárně Retropark Sejfy není značení v úseku 6,5 km zrealizováno. Od Retroparku Sejfy je značení přehledné a v dostatečném množství až do Prkenného Dolu a dále k hotelu Ozon. Nad hotelem Ozon značení pokračuje doprava přes Bílý kříž až do Žacléře. Značení směrem na Vízov, Mravenčí vrch a dále po Hraniční cestě až k hraničnímu přechodu Horní Albeřice – Niedamirów v délce 6,2 km není také zrealizováno.

Informační panely: na obou trasách informační panely, týkající se jezdecké stezky chybí.

Úvaziště: na obou trasách nejsou.

Odpočívadla, přístřešky: **Trasa č. 1** – nejsou; **Trasa č. 2** – v lokalitě U velkého bunkru (cca 7,5 km od Retroparku Sejfy) je pro potřebu turistů vybudována Správou KRNAP odpočívadlo včetně přístřešku.

Riziková místa: **Trasa č. 1** – průjezd cca 200 m areálem lomu v Albeřicích a následně místní komunikace vedoucí k lomu v úseku cca 400 m (nebezpečí střetu s vozidly). V Horním Maršově přechod silniční komunikace v délce cca 350 m. V Janských Lázních úsek intravilánem obce v délce cca 800 m. Úsek Na Výšince – Hofmanovy boudy v délce cca 900 m – souběžný úsek s komunikací na Černou horu (nebezpečí střetu s vozidly).

Přechody vodotečí – silniční mosty v Horním Maršově a most v Janských Lázních u chaty Tereza.

Trasa č. 2 – přechod silniční komunikace v Dolním Maršově a úsek v části intravilánu Dolního Maršova v délce cca 400 m. Místní komunikace od hotelu Pod pralesem přes Sejfy až do Bystřice v úseku cca. 3,5 km. Místní komunikace Prkenným dolem až k hotelu Ozon v úseku cca 2,5 km. (nebezpečí střetu s vozidly). Přechody vodotečí – mostek u Hotelu Pod pralesem a v Bystřici.

5.4 Jezdecké stanice a jízdárny

Na území LHC Černý Důl ve vzdálenosti 4 km od Hofmanových bud se nachází Agrofarma Rudník - Bolkovský Dvůr, která je stanicí na červené páteřní jezdecké stezce, vedoucí přes Východní Krkonoše. Mají ve správě cca 43 km horského úseku červené jezdecké trasy od Rudníku přes Hofmanovy boudy až po hraniční přechod v Horních Albeřicích. Pro jezdce nabízí možnost noclehu a ustájení koní, služby veterináře, možnost dopravy. Dále pořádají pro firmy i jednotlivce zážitkově–pobytové aktivity v netradičním prostředí, zaměřené na péči o koně a ovce, práci s pasteveckými psy, možnosti ochutnat domácí mléčné a masné výrobky a další zajímavé aktivity. Bolkovský dvůr nabízí ubytování o celkové kapacitě 9 lůžek ve čtyřlůžkovém a pětilůžkovém pokoji.

Přímo v zájmovém území v Dolním Maršově se nachází Jezdecká stanice Pod Světlou horou. Ve správě mají celou vedlejší modrou trasu v celkové délce 43,81 km. Pro jezdce nabízejí možnost venkovního noclehu pod stanem přímo nad jezdeckou stanicí, anebo v Penzionu v Dolním Maršově cca 200 m od stanice. Pro koně je možnost ustájení ve stáji, nebo ve venkovní ohradě. Dále nabízí možnost dopravy, služby veterináře a kováře. Poskytují také průvodcovské služby.

Ve Svobodě nad Úpou se nachází areál jízdárny TJ Krakonoš, nabízející možnost výcviku jezdců i koní, jízdy na koních pro začátečníky, pokročilé a rodiny s dětmi. Dále pořádají celoroční relaxační vyjížděky na koních po okolí. Další poskytovanou službou je hipoterapie a hiporehabilitace pod dohledem školených fyzioterapeutů. Dále je zde možnost ustájení koní v boxech, a to jak celoroční tak krátkodobé (přes období prázdnin či dovolené). Pro zimní období je dispozici krytá jezdecká hala o rozměrech 18 x 38 m. Ubytování je možné přímo v areálu jízdárny v Pensionu Boháček s kapacitou 20 míst, kde jsou k dispozici 4 dvoulůžkové pokoje, 3 třílůžkové pokoje a 1 apartmán.

5.5 Vyhodnocení zjištěných údajů

Vyhodnocení zjištěných údajů červené páteřní a modré vedlejší stezky z hlediska délek jednotlivých stezek, typu cest a následného zařazení do LDS a z hlediska povrchu (viz Tabulka 7).

Tabulka 7: Vyhodnocení zjištěných údajů dle typu cest a povrchu

	Červená trasa		Modrá trasa		Celkem	
	m	%	m	%	m	%
Typ cesty						
silniční komunikace	460	2%	110	0%	570	1%
místní komunikace	5 630	20%	8 070	18%	13 700	19%
LDS - 1L	6 580	22%	15 650	36%	22 230	31%
LDS - 2L	12 700	45%	8 290	19%	20 990	29%
LDS - 3L	870	3%	3 040	7%	3 910	5%
LDS - turistická cesta			4 020	9%	4 020	5%
LDS - turistický chodník	1 860	7%	730	2%	2 590	4%
Louka / pole	200	1%	3 900	9%	4 100	6%
	28 300		43 810		72 110	
Povrch						
asfaltový	11 980	42%	22 420	52%	34 400	47%
zemní - štěrkový	8 200	29%	10 210	23%	18 410	26%
zemní - pomístně štěrkový	6 890	24%	5 770	13%	12 660	18%
zemní - tvrdý	1 230	5%	5 410	12%	6 640	9%
	28 300		43 810		72 110	

Zdroj:[vlastní]

5.6 Návrh technického vybavení a vhodných prvků

5.6.1 Páteřní stezka – červená

Návrh na značení:

- parkoviště Hofmanova bouda: umístit směrovky s barevným označením trasy a s vyznačením dalšího úseku v km - „Václavák 8 km“ a směrovku „Bolkovský dvůr 4 km“.

Umístit směrovou značku na odbočce u Pensionu Smrčina, aby navazovala na další značení u lesa.

- úsek Sedlo pod Kolínskou boudou – Václavák: na rozcestníku doplnit směrovou značku a vyznačit celý úsek značkami až na Václavák.
- Václavák: umístit směrovky „Hofmanovy boudy 8 km“ a „Velká Úpa 8 km“.
- úsek Václavák – Pěticestí – Tháмова cesta: doplnit chybějící značení v úseku 2,3 km.
- Velká Úpa: umístit směrovky „Václavák 8 km“ a „Spálený Mlýn 4 km“.
- parkoviště Spálený Mlýn: umístit směrovky „Velká Úpa 4 km“ a „Horní Albeřice 7 km“.
- Horní Albeřice - umístit směrovku „Spálený Mlýn 7 km“ a „Hraniční přechod 1 km“.
- hraniční přechod Horní Albeřice - umístit směrovku „Horní Albeřice 1 km“.

Návrh na umístění informačních panelů:

- Hofmanova bouda, Velká Úpa (na odbočce na Janovu Boudu), parkoviště Spálený Mlýn, Horní Albeřice (Vápenka): po dohodě s majiteli pozemků vybrat vhodnou lokalitu pro umístění informačního panelu, který by obsahoval celkové údaje o jezdecké trase (kilometráž, stupeň obtížnosti, orientační čas jízdy, pravidla jezdecké stezky apod.), mapové vyznačení a informace o okolí.

Návrh na umístění úvaziště:

- Hofmanova bouda: jednoduché přímé úvaziště, umístění v návaznosti na informační panel
- Václavák: jednoduché přímé úvaziště, umístění u cesty nad přístřeškem.
- Janova Bouda: jednoduché přímé úvaziště, umístění po dohodě s majiteli pozemků.
- Cestník: jednoduché přímé úvaziště, umístění u odpočívadla a přístřešku.
- Horní Albeřice (Vápenka): jednoduché přímé úvaziště, umístění po dohodě s majiteli pozemků v návaznosti na informační panel.

5.6.2 Vedlejší stezka – modrá

Trasa č. 1

Návrh na značení: na Staré celní cestě na odbočce na Suchý Důl umístit z obou směrů směrovky „Horní Maršov 8 km“. Doplnit značení značkami v chybějícím úseku 500 m od odbočky na Staré celní cestě směrem na Suchý Důl.

- Horní Maršov: na vhodném místě umístit směrovky „Horní Albeřice 8 km“ a „Modrokamenná bouda 4 km“.

- na odbočce do Dolního Maršova před Modrokamennou boudou umístit směrovky z obou směrů „Pod Světlou horou (jezdecká stanice) 1,7 km“.

- Modrokamenná bouda: umístit směrovky „Horní Maršov 4 km“ a „Hofmanovy boudy 4 km“

- Hotel Siréna: umístit směrovky „Horní Maršov 6 km“ a „Hofmanovy boudy 2 km“

Návrh na umístění informačních panelů:

- Horní Maršov: po dohodě s Obecním úřadem vybrat vhodnou lokalitu pro umístění informačního panelu. Nebo doplnit informace o jezdecké trase na stávající infopanely.

- Modrokamenná bouda: po dohodě s majiteli pozemků vybrat vhodnou lokalitu pro umístění informačního panelu s údaji o jezdecké trase (kilometráž, stupeň obtížnosti, orientační čas jízdy apod.), mapové vyznačení a informace o okolí.

Návrh na umístění úvaziště:

- Modrokamenná bouda: jednoduché přímé úvaziště, umístění v návaznosti na informační panel.

Trasa č. 2

Návrh na značení: vyznačit značkami trasu od odbočky na Raisovské cestě k jezdecké stanici Pod Světlou horou, přes Dolní Maršov na Mánkovu cestu a až ke koupališti v Sejfech o celkové délce 6,5 km. V návaznosti na vyznačení trasy umístit směrovky v Dolním Maršově „Hofmanovy boudy 6 km“ a „Retropark Sejfy 5 km“.

- Retropark Sejfy: umístit směrovky „Pod Světlou horou (jezdecká stanice) 5 km“ a „U velkého bunkru 7,5 km“.
- U velkého bunkru: umístit směrovky „Retropark Sejfy 5 km“ a „Ozon 4,5 km“.
- Hotel Ozon: umístit směrovky „U velkého bunkru 7,5 km“; „Žacléř 3 km“ a směrovku „Horní Albeřice 6 km“.
- v Žacléři: umístit směrovku „Ozon 3 km“.
- vyznačit značkami trasu Hotel Ozon – Hraniční přechod Horní Albeřice v délce 6,2 km.
- hraniční přechod Horní Albeřice: umístit směrovku „Ozon 6 km“.

Návrh na umístění informačních panelů:

- Retropark Sejfy, U velkého bunkru, Hotel Ozon: po dohodě s majiteli pozemků vybrat vhodnou lokalitu pro umístění informačního panelu s údaji o jezdecké trase (kilometráž, stupeň obtížnosti, orientační čas jízdy apod.), mapové vyznačení a informace o okolí.

Návrh na umístění úvaziště:

- Retropark Sejfy, Hotel Ozon: jednoduché přímé úvaziště, umístění v návaznosti na informační panel.
- U velkého bunkru: jednoduché přímé úvaziště, umístění v návaznosti na odpočívadlo a přístřešek.

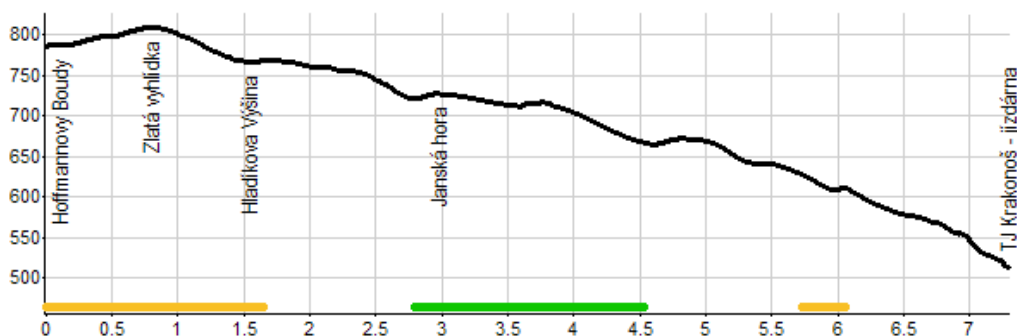
5.7 Návrh na doplnění tras

Novou jezdeckou trasou by bylo vhodné propojit jízdárnu TJ Krakonoš ve Svobodě nad Úpou se stávajícími již vyznačenými trasami. Při návrhu nové trasy je nutno vycházet z požadavků pro plánování cest k provozování turistiky na koni a z potřebných parametrů vycházejících z prostorových nároků jezdce na koni (viz kapitola 5.1). Po provedeném terénním šetření a zjištění všech informací se jako neoptimálnější varianta jeví propojit novou trasou jízdárnu TJ Krakonoš se stávající červenou trasou na Hofmanových boudách. Nově navrhovaná trasa by vedla z parkoviště Hofmanovy boudy jižním směrem okolo

apartmánů Zlatá vyhlídka k Janské boudě, dále po cestě až na Janskou horu, odtud po lesní cestě Matějova louka až na kraj luk, kde doleva navazuje lesní cesta Březiny, na konci lesní cesty doprava a turistickým chodníkem až na kraj luk, odkud pokračuje úvozová cesta loukami dolů až k jízdárně TJ Krakonoš. Nově navrhovaný úsek má délku 7,3 km a navrhované značení je zeleně. Jako technické vybavení by bylo vhodné instalovat informační panel přímo u jízdárny a instalovat směrovku na Hofmanových boudách „Jízdárna Krakonoš 7 km“ a u jízdárny instalovat směrovku „Hofmanovy boudy 7 km“.

Trasa - úsek č.:	Zelená	
Základní údaje:	Trasa Hofmanovy boudy - TJ Krakonoš (jízdárna)	
Značení:	zeleně	
Typ trasy:	místní stezka	
Začátek úseku:	Hofmanovy boudy	784 m. n. m.
Konec úseku:	TJ Krakonoš (jízdárna)	510 m. n. m.
Terén/podklad:	3B	
Určeno pro:	středně pokročilé až pokročilé jezdce	
Délka:	7,3 km	
Orientační čas:	2 hodin	
Styl jízdy:	krokem	
Popis:	Z Hofmanových bud ke Zlaté vyhlídce a k Janské boudě, dále po cestě až na Janskou horu, odtud na kraj luk a odbočit doleva po lesní cestě Březiny, na konci lesní cesty doprava až na kraj luk a úvozovou cestou dolů k jízdárně Krakonoš	
Maximální výška:	807 m. n. m.	(Zlatá vyhlídka)
Minimální výška:	510 m. n. m.	(TJ Krakonoš - jízdárna)
Převýšení:	297 m	
Stoupání v úsecích:	1,32 km	(18 %)
Klesání v úsecích:	5,63 km	(77 %)
Celkem vystoupáno:	40 výškových metrů	(sklon 3%)
Celkem sestoupáno:	314 výškových metrů	(sklon 5,6%)
Max. sklon do kopce:	5,4 %	(Janská hora)
Max. sklon z kopce:	20 %	(nad jízdárnou TJ Krakonoš)
Typ cesty:	1300 m	(18 %) místní komunikace
	350 m	(5 %) LDS - 1L
	4080 m	(56 %) LDS - 2L
	1250 m	(17 %) Louka / Pole
	320 m	(4 %) Chodník
Povrch:	620 m	(8 %) asfaltový
	4080 m	(56 %) zemní - štěrkový
	850 m	(12 %) zemní - pomísně štěrk
	1750 m	(24 %) zemní - tvrdý

Výškový profil:

5.8 Ekonomické zhodnocení vlastního řešení

Do nákladů spojených s realizací jezdecké stezky se započítávají náklady na vytipování stezky, vyhledání majitelů pozemků a následné odsouhlasení trasy s majiteli a zakreslení stezky do mapového podkladu. Tyto činnosti se provádí na základě dohody o provedení práce a cena je 500 Kč na 1 km stezky. Dále se započítávají náklady na samotné základní vyznačení stezky, výrobu a instalaci směrovek a rozcestníků. Ideální je, pokud se na vyznačování stezky podílejí kromě zaškolených značkařů Klubu českých turistů i proškolení provozovatelé okolních jezdeckých stanic. Výhodou je znalost místních poměrů a terénních podmínek. Vyznačování se provádí na základě dohody o provedení práce a výše výtěžku se odvíjí od náročnosti terénu, v průměru 400 Kč na 1 km stezky. Instalace směrovek se provádí ve městech, na křižovatkách s jinou značenou trasou a na dalších turisticky atraktivních místech. Směrovky poskytují informace o kilometrových vzdálenostech dalších cílů na trase. V průměru se instalují cca 2 směrové tabule na 4 km trasy, v obcích je nutno počítat s umístěním vyššího množství směrových tabulí. Cena instalace je v průměru 100 Kč na 1 km stezky, instalaci provádí Klub českých turistů, opět na základě dohody o provedení práce. Celkové náklady na realizaci všech výše uvedených činností se rámcově pohybují kolem 1000 Kč na 1 km jezdecké stezky.[51]

Dalšími náklady jsou náklady spojené s instalací informačních panelů, kdy se cena za panel pohybuje okolo 5000 Kč; náklady na grafickou úpravu, potisk a instalaci jsou také 5000,- Kč; orientační cena info panelu činí cca 10000,- Kč. Kalkulační cena úvaziště je odvislá na typu úvaziště, zvoleném materiálu, použité technologii a ceně za instalaci. Kompletní orientační cena úvaziště se pohybuje kolem 7000,- Kč.

Kalkulované náklady navrhovaných opatření činí 157 311 Kč (viz Tabulka 8).

Tabulka 8: Kalkulace nákladů navrhovaných opatření

Navrhovaná opatření	Červená trasa		Modrá trasa		Zelená trasa		Celkem
	Množství	Kč	Množství	Kč	Množství	Kč	
Vytipování 500 Kč/km	-	-	-	-	7,3 km	3 650 Kč	3 650 Kč
Značení 400 Kč/km	3,8 km	1 520 Kč	13,2 km	5 280 Kč	7,3 km	2 920 Kč	9 720 Kč
Směrové cedule 100 Kč/km	28,3 km	2 830 Kč	43,81 km	4 381 Kč	7,3 km	730 Kč	7 941 Kč
Informační panely 10000 Kč/ks	4 ks	40 000 Kč	3 ks	30 000 Kč	1 ks	10 000 Kč	80 000 Kč
Úvaziště 7000 Kč/ks	5 ks	35 000 Kč	3 ks	21 000 Kč	-	-	56 000 Kč
	Celkem : 79 350 Kč		Celkem : 60 661 Kč		Celkem : 17 300 Kč		
	Celková cena navrhovaných opatření :					157 311 Kč	

Zdroj:[vlastní]

Veškerá navrhovaná opatření musí být odsouhlasena, jak ze strany Občanské sdružení Jezdecká stezka východních Čech, tak i ze strany KRNAP - orgánu ochrany přírody. Na nově navrhovanou jezdeckou trasu musí být také souhlas majitelů dotčených pozemků. Otázkou zůstává, kdo na realizaci těchto návrhů poskytne finanční krytí. Návrhem na jedno z možných vyřešení finančního krytí je, že by Občanské sdružení Jezdecká stezka východních Čech poskytlo finance na vytipování a vyznačení trasy, na instalaci směrových tabulí a na samotnou instalaci informačních panelů a úvazišť. Správa KRNAP by poskytla finance na materiál a výrobu úvazišť spolu s informačními panely a na potisk informačních panelů.

ZÁVĚR

Celkem bylo na území Správy KRNAP - LHC Horní Maršov naměřeno 72,11 km schválených jezdeckých stezek. Pátevní červená stezka má délku 28,3 km, z toho je vyznačeno 25,2 km a nevyznačeno je 3,1 km. Vedlejší modrá stezka má délku 43,81 km, z toho je vyznačeno 30,61 km a nevyznačeno 13,2 km. Převažujícím typem cest jsou lesní cesty v lesní dopravní síti, zaujímající 74,5 % v celkové délce 53,74 km, z toho mají největší podíl lesní cesty typu 1L a to 41 %. Převažujícím povrchem je asfaltový povrch - 47% v celkové délce 34,4 km.

I když využitelnost jezdeckých stezek na území LHC Horní Maršov je minimální, v průměru 20–30 jezdců na koni za rok, jsou některé úseky poměrně frekventované a je na nich souběh více aktivit (turistické trasy, cyklotrasy, zásobovací trasy). Proto je opravdu nutné řídit se pokyny vedoucího skupiny, dodržovat Pravidla jezdeckých stezek (viz. Příloha D) [52], Návštěvní řád KRNAP i ostatní právní předpisy. Správa KRNAP si zároveň s vydáním souhlasu na vyhrazení tras a povolení vyjížděk na koni, stanovila podmínky pro výkon činnosti minimalizující případný negativní dopad provozováním jezdecké stezky na přírodu a krajinu dotčených míst na území KRNAP a jeho ochranného pásma, a to na základě § 66 Zákona o ochraně přírody a krajiny č.114/1992 Sb., kdy Orgán ochrany přírody je oprávněn stanovit fyzickým a právnickým osobám podmínky pro výkon činnosti, která by mohla způsobit nedovolenou změnu obecně nebo zvláště chráněných částí přírody, popřípadě takovou činnost zakázat.

Při vyjíždkách je zakázáno vybočovat z vyhrazených tras mimo cesty. Ve skupině provádějící vyjíždku bude maximálně 10 koní. Vyjíždky budou prováděny v denním intervalu od 8.00 do 18.00 hodin. Případné škody na cestách, způsobené provozováním povolené činnosti, budou opraveny na náklady provozovatele vyjížděk. Vyhrazené trasy budou udržovány v čistotě (průběžný úklid exkrementů). Povolená činnost nebude narušovat turistický ruch a těžební plán v daných lokalitách. V odůvodněných případech (lesní výroba – těžba, přiblížování a odvoz dřevní hmoty) bude Správou KRNAP dočasně provoz na dotčených úsecích komunikací pro ostatní činnosti omezen či zastaven. Po období dlouhodobých dešťových srážek nebudou prováděny vyjíždky po nezpevněných cestách, a to až do doby jejich vyschnutí. V zimním období nebudou jezdecké stezky využívány. V návaznosti na užívání honebních pozemků a ochrany myslivosti bude provoz na stezkách probíhat pouze v období od 1. června do 15. září. V centrech obcí a v přilehlém okolí budou vyjíždky provozovány v souladu s jejich vydanými obecně závaznými vyhláškami.

Na vyhrazených trasách bude dodržován sdružením vydaný „Provozní řád jezdeckých stezek“, který Správa KRNAP akceptovala. Jakékoliv změny v trasování a návrhy na případné umístění doprovodného vybavení terénu budou projednány s orgánem ochrany přírody. Při provozování vyjížděk na vyhrazené jezdecké trase budou dodržovány obecně závazné právní předpisy, zejména zákon č. 289/1995 Sb. (lesní zákon), v platném znění a ostatní ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., v platném znění a Návštěvního řádu KRNAP.

Tato práce seznamuje s problematikou hipoturistiky jako součástí volnočasové aktivity člověka ve vztahu k přírodě. Zaobírá se tuzemskou problematikou, vysvětluje obecně pojem hipoturistika, formy hipoturistiky, výhody a základní zásady pro vytváření nových úseků jezdeckých stezek a rovněž i metodiku jejich značení. Seznamuje se zahraniční problematikou jezdecké turistiky a porovnává odlišnosti v okolních sousedních státech. Vymezuje základní právní předpoklady současné legislativy České republiky ve vztahu k provozování jezdecké turistiky na našem území.

Dále charakterizuje území Krkonoš a Krkonošského národní parku, nastiňuje problematiku turismu v Krkonoších a ve zvoleném území LHC Horní Maršov charakterizuje přírodní podmínky, zonaci, dopravní zpřístupnění lesa a s tím související lesní dopravní síť.

Před samotným průzkumem současného stavu sítě hipotras ve zvoleném území, bylo potřeba vymezit pojem hipotrasy, obecné požadavky na hipotrasu, jejich technické parametry včetně povrchu, odvodnění, objektů na hipotrasách a technického vybavení.

Výsledky samotného průzkumu ukazují současný stav ve zvoleném území, co se týče náročnosti jednotlivých tras, bylo navrženo zařazení podle stupnice klasifikace jezdeckých tras, byly zjištěny délky jednotlivých úseků, typy cest a povrchů a bylo také provedeno zařazení lesních cest do lesní dopravní sítě. Na každé trase bylo provedeno vyhodnocení značení, vyhodnocení vybavenosti úseků z hlediska objektů a bylo také provedeno vyhodnocení rizikových míst. Na základě toho byly navrženy opatření na vyznačení, doplnění značení a doplnění vhodných objektů, jako jsou úvaziště a informační panely. V zájmovém území byla také navržena jedna nová trasa, která by propojila stávající červeně značenou trasu na Hofmanových boudách s jízdárnou jezdeckého oddílu TJ Krakonoš ve Svobodě nad Úpou. Ke každé trase byly vytvořeny podrobné itineráře a každá trasa byla zakreslena do mapového podkladu i se všemi navrhovanými opatřeními. Bylo také provedeno ekonomické zhodnocení navržených úprav.

Jezdecká turistika je jednou z dalších možností, jak návštěvníkovi zpřístupnit a ukázat území Krkonošského národního parku z tak trochu „jiného pohledu“.

POUŽITÉ ZDROJE

- [1] PÁSKOVÁ, Martina a Josef ZELENKA. *Výkladový slovník cestovního ruchu*. Praha: Ministerstvo pro místní rozvoj, 2002, 448 s. ISBN 80-239-0152-4.
- [2] OTAVSKÁ PLAVBA: Hipoturistika. [online]. [cit. 2012-11-22]. Dostupné z: <http://www.otavskaplavba.cz/op/hipoturistika.asp>
- [3] Turistika na koni aneb dovolená v sedle v jižních Čechách - Vítejte na stránkách TURISTIKA NA KONI. [online]. [cit. 2012-11-22]. Dostupné z: <http://www.turistikanakoni.cz/>
- [4] KLČ, Pavol. a Jaroslav ŽÁČEK. *Výstavba, rekonstrukce a modernizace lesní dopravní sítě*. Lesnická práce. Praha. 2006. 152 s. ISBN 80-86386-20-1.
- [5] ŠPIČÁKOVÁ, Hana. *Hipoturistika, včera a dnes, tady a tam* [online]. [cit. 2012-11-23]. Dostupné z : http://www.utok.cz/sites/default/files/data/USERS/u24/Clanek_Hipo_uvod.pdf
- [6] OTAVSKÁ PLAVBA : Přehled hipostanic a hipofarem v regionu a okolí. [online]. [cit. 2012-11-23]. Dostupné z: <http://www.otavskaplavba.cz/op/fr.asp?tab=op9&id=156&burl=&pt=HI>
- [7] Jezdecká turistika a rozvoj venkova? :: Stáj Půlpecen. [online]. [cit. 2012-11-23]. Dostupné z: <http://staj-pulpecen.webnode.cz/products/jezdecka-turistika-a-rozvoj-venkova/>
- [8] HOLLÝ, Karol. *Jezdecká turistika*. Ostrava: Montanex, 2003, 109 s. Kůň v životě člověka. ISBN 80-7225-104-XX.
- [9] Jezdecká turistika a rozvoj venkova? :: Stáj Půlpecen. [online]. [cit. 2012-11-24]. Dostupné z: <http://staj-pulpecen.webnode.cz/products/jezdecka-turistika-a-rozvoj-venkova/>
- [10] Základní zásady pro vytváření nových úseků jezdeckých stezek v ČR. [online]. [cit. 2012-11-24]. Dostupné z: <http://www.hyje.cz/hyje/17710/>
- [11] KERUMOVÁ, Lenka. a Karel MARKVART. 2003. *Metodika značení jezdeckých stezek*. Praha. nepublikováno

- [12] Vítejte na Vysočině | Turistický portál. [online]. [cit. 2013-03-11]. Dostupné z: <http://www.region-vysocina.cz/jezdecka-stezka-chvaletin-rajmundsky-mlyn-cervena-cx1334>
- [13] GULDAN, Arnošt. Pomocná ruka jazdcom. [online]. [cit. 2013-02-03]. Dostupné z: http://kst.sk/images/stories/2011/Jazdecka_revue_2011/JR_46_47_INTERNET.pdf
- [14] *Zápis z jednání KČT – KST* [online]. [cit. 2013-02-03]. Dostupné z: www.kst.sk/images/stories/2012/Zapisnice/Zapis_KCT_KST_2012.doc
- [15] SACHSEN mit PFERD. [online]. [cit. 2013-01-17]. Dostupné z: <http://www.sachsen-mit-pferd.de/cgi-bin/smp.pl?action=menu&menu=2&nav=53&sid=1483973-72281639>
- [16] Silvaportal.info Jezdecké cesty. [online]. [cit. 2013-01-17]. Dostupné z: http://www.silvaportal.info/index.jsp?p_lang=cz&p_contrib=64
- [17] Fehler 403: Verboten, Zugriffnichterlaubt. [online]. [cit. 2013-02-26]. Dostupné z: http://www.smul.sachsen.de/laendlicher_raum/download/Reitwegebeschilderung_Anlage2a.pdf
- [18] Kaltenberg - RiS-Kommunal - Reiten&Fahren. [online]. [cit. 2013-02-26]. Dostupné z: <http://kaltenberg.riskommunal.net/system/web/zusatzseite.aspx?menuonr=220182837&detailonr=217161742>
- [19] Symbole Wege und Herbergen doc free ebook download from www.netteam.at. [online]. [cit. 2013-02-25]. Dostupné z: <http://ebookbrowse.com/symbole-wege-und-herbergen-doc-d287025320>
- [20] Oznakowanie szlaków jezdzieckich. [online]. [cit. 2013-02-15]. Dostupné z: http://gtj.pttk.pl/files/instrukcja_znakarska.pdf
- [21] Transbeskidzki Szlak Konny PTTK. [online]. [cit. 2013-02-15]. Dostupné z: <http://gtj.pttk.pl/szlaki-beskidy.html>
- [22] Transjurajski Szlak Konny PTTK. [online]. [cit. 2013-02-15]. Dostupné z: <http://gtj.pttk.pl/szlaki-jura.html>
- [23] Bieszczadzki Szlak Konny PTTK. [online]. [cit. 2013-02-15]. Dostupné z: <http://gtj.pttk.pl/szlaki-bieszczady.html>
- [24] Sudecki Szlak Konny PTTK. [online]. [cit. 2013-02-15]. Dostupné z: <http://gtj.pttk.pl/szlaki-sudety.html>

- [25] Świątokrzyski Szlak Konny PTTK - Świątokrzyskie. Jakie Cudne. [online]. [cit. 2013-02-15]. Dostupné z: <http://jakiecudne.pl/forum/swietokrzyski-szlak-konny-pttk>
- [26] Turystyka w siodle–Portal Turystyki Aktywnej „W siodle”. [online]. [cit. 2013-02-15]. Dostupné z: http://www.wsiodle.lodzkie.pl/pl-def/cms/turystyka_w_siodle/
- [27] Turistika na koni. [online]. [cit. 2013-03-31]. Dostupné z: http://www.turistikanakoni.cz/media/soubory/prk_jck_-_projekt_2-12-04_-_turistika_na_koni.pdf
- [28] 114/1992 Sb. - o ochraně přírody a krajiny - Text předpisu - Portál veřejné správy. [online]. [cit. 2013-02-17]. Dostupné z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?idBiblio=39807&fulltext=&nr=114~2F1992&part=&name=&rpp=15#local-content>
- [29] 289/1995 Sb. - o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon) - Text předpisu - Portál veřejné správy. [online]. [cit. 2013-02-17]. Dostupné z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?page=1&idBiblio=43356&recShow=19&fulltext=&nr=289~2F1995&part=&name=&rpp=15#parCnt>
- [30] 449/2001 Sb. - o myslivosti - Text předpisu - Portál veřejné správy. [online]. [cit. 2013-02-17]. Dostupné z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?idBiblio=51914&fulltext=&nr=449~2F2001&part=&name=&rpp=15#local-content>
- [31] Zákony ČR on Line - úplná znění zákonů, přehled právních předpisů platných v ČR a zákony zdarma. [online]. [cit. 2013-02-18]. Dostupné z: <http://www.zakonycr.cz/seznamy/361-2000-Sb-zakon-o-provozu-na-pozemnich-komunikacich-a-o-zmenach-nekterych-zakonu.html>
- [32] 166/1999 Sb. - o veterinární péči a o změně souvisejících zákonů (veterinární zákon) - Text předpisu - Portál veřejné správy. [online]. [cit. 2013-02-18]. Dostupné z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?idBiblio=47908&fulltext=&nr=166~2F1999&part=&name=&rpp=15#local-content>
- [33] 246/1992 Sb. - na ochranu zvířat proti týrání - Text předpisu - Portál veřejné správy. [online]. [cit. 2013-02-18]. Dostupné z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?page=0&idBiblio=39964&recShow=0&fulltext=&nr=246~2F1992&part=&name=&rpp=15#parCnt>

- [34] KRMAP - Krkonošský národní park. [online]. [cit. 2013-03-31]. Dostupné z: <http://www.krnap.cz/krnap-a-jeho-ochranné-pásmo/>
- [35] Plán péče KRKONOŠSKÝ NÁRODNÍ PARK A JEHO OCHRANNÉ PÁSMO (2010-2020) část A – rozbor. [online]. [cit. 2013-01-17]. Dostupné z: http://www.krnap.cz/data/File/legislativa/plan_pece_2010_2020/pp-krnap_cast-a_text-final.pdf
- [36] Plán péče KRKONOŠSKÝ NÁRODNÍ PARK A JEHO OCHRANNÉ PÁSMO (2010-2020) část B – návrh. [online]. [cit. 2013-01-14]. Dostupné z: http://www.krnap.cz/data/File/legislativa/plan_pece_2010_2020/pp-krnap_cast-b_text-final.pdf
- [37] Lesní hospodářský plán s platností 2003 – 2012 „všeobecná (textová – popisná) část“ pro Lesní hospodářský celek HORNÍ MARŠOV. [online]. [cit. 2012-11-22]. Dostupné z: http://www.krnap.cz/data/File/legislativa/lhp_lhc_marsov.pdf
- [38] ČSN 736108. *Lesní dopravní síť*. Praha: Český normalizační institut, 1996. 28 s.
- [39] *Oblastní plán rozvoje lesů L. O. 22 KRKONOŠE*. zpracoval ÚHÚL Hradec Králové.
- [40] HANÁK, Karel. *Zpřístupňování lesa: vybrané statě I*. Vyd. 1. V Brně: Mendelova zemědělská a lesnická univerzita, 2002, 152 s. ISBN 80-7157-639-5.
- [41] Nově vybudované koňské úvaziště!. [online]. [cit. 2013-03-11]. Dostupné z: <http://check-point.webnode.cz/news/uvaziste-pro-kone/>
- [42] Jezdecké stezky Libereckého kraje | Co se děje na stezce. [online]. [cit. 2013-03-11]. Dostupné z: <http://www.jslk.wbs.cz/Co-se-deje-na-stezce-.html>
- [43] KOZEL, Jan. KONĚ NEJEN PRO LESNÍ HOSPODÁŘSTVÍ - Silvarium. [online]. [cit. 2013-03-10]. Dostupné z: <http://www.silvarium.cz/lesnicka-prace-c-5-01/kone-nejen-pro-lesni-hospodarstvi>
- [44] RADVAN, Jaroslav. *Kůň v lesním hospodářství: Příručka pro kočí režijních potahů*. 2., přeprac. a rozš. vyd. Praha: SZN, 1990, 229 s. ISBN 80-209-0103-5.
- [45] Belgický chladnokrevník - konicci.cz. [online]. [cit. 2013-03-11]. Dostupné z: <http://belgicky-chladnokrevnik.konicci.cz/>
- [46] Českomoravský belgik - konicci.cz. [online]. [cit. 2013-03-11]. Dostupné z: <http://ceskomoravsky-belgik.konicci.cz/>

- [47] Norik : KONĚ. [online]. [cit. 2013-03-11]. Dostupné z: <http://infokone.webnode.cz/kone/plemena-koni/norik/>
- [48] Slezský norik - konicci.cz. [online]. [cit. 2013-03-11]. Dostupné z: <http://slezsky-norik.konicci.cz/>
- [49] ANDRLOVÁ, Milena. *Na koni křížem krážem po Česku*. 1. vyd. Praha: Fragment, 2008, 128 s. Tipy na výlety. ISBN 978-80-253-0569-0.
- [50] Jezdecké stezky v Krkonoších a Podkrkonoší. [online]. [cit. 2013-03-01]. Dostupné z: <http://www.kr-kralovehradecky.cz/cz/turistika/hipoturistika/jezdecke-stezky-v-krkonosich-a-podkrkonosi-36458/>
- [51] ANDRLOVÁ, Milena. *TURISTIKA NA KONI V BIOSFÉRICKÉ REZERVACI ŠUMAVA* [online]. [cit. 2013-04-02]. Dostupné z: <http://www.npsumava.cz/storage/hipoturistika1.pdf>
- [52] Jezdecké Stezky Královéhradeckého kraje | Provozní řád stezek. [online]. [cit. 2013-03-07]. Dostupné z: <http://www.jezdecke-stezky.wbs.cz/Provozni-rad-stezek.html>

SEZNAM PŘÍLOH

- Příloha AZákladní zásady pro vytváření nových úseků jezdeckých stezek v ČR
- Příloha BPodrobný itinerář červená trasa
- Příloha C Podrobný itinerář modrá trasa úsek č. 1
- Příloha D Podrobný itinerář modrá trasa úsek č. 2
- Příloha E Podrobný itinerář modrá trasa úsek č. 3
- Příloha F Podrobný itinerář navrhovaná zelená trasa
- Příloha G Mapový podklad stavu jezdeckých stezek a návrhu vlastního řešení
- Příloha H Provozní řád jezdeckých stezek

Příloha A

ZÁKLADNÍ ZÁSADY PRO VYTVÁŘENÍ NOVÝCH ÚSEKŮ JEZDECKÝCH STEZEK V ČR

Pro zachování kvality vytvořeného systému jezdeckých stezek je nezbytné při vytváření nových úseků jezdeckých stezek dodržovat metodiku Klubu českých turistů (dále KČT) pro vznik a značení jezdeckých stezek .

Metodiku je nezbytné dodržet v plném rozsahu, níže jsou uvedeny některé vybrané základní zásady – součástí této metodiky:

- plánované vedení trasy, barvu značení a návaznost na síť ostatních tras je nezbytné předem projednat v sekci turistiky na koni KČT; barvu a evidenční číslo konkrétní značené trase přidělí Rada značení KČT
- před vyznačením stezky je povinností získat písemný souhlas majitele pozemku s vyznačením stezky (doporučujeme výhradně osobní jednání s majitelem pozemku, podrobné vysvětlení, o co se jedná)
- značit smějí jen řádně zaškolení značkaři KČT, kteří již absolvovali minimálně 10 km značení pod vedením vyškoleného vedoucího značkáře KČT (kvalita provedení značení je ze strany KČT kontrolována)
- pro značení se používají výhradně značky, barvy a směrovky dle metodiky KČT Barvy, směrovky, šablony a další značkářské vybavení je možno objednat u předsedy Rady značení KČT, a to s minimálně dvouměsíčním předstihem před plánovanou dodávkou
- metodiku KČT je třeba v plném rozsahu použít i pro vytváření jezdeckých okruhů i když tyto okruhy KČT nepřebírá do následné údržby

Hotovou trasu je nezbytné předat krajskému zástupci sekce turistiky na koni KČT s těmito náležitostmi:

- zákres stezky do turistické mapy v měřítku 1:50 000
- kopie písemných souhlasů všech majitelů pozemků s vedením a vyznačením dané trasy
- stručný popis terénu na trase (povrch, profil, zda je trasa průjezdná pro vůz)
- seznam turistických informačních míst, kde byly umístěny směrovky a tabulky na trase (přesný název místa, orientace směrovek a texty na nich)
- uvedení jména značkáře/značkařů zodpovědných do budoucna za pravidelnou údržbu stezky pro jednotlivé úseky trasy, s členěním trasy na denní úseky obnovy značení
- evidenční listy značkáře KČT pro všechny značkáře uvedené v předchozím bodě

Při nedodržení metodiky KČT, řádném nevyznačení tras, nevybavení tras potřebnými směrovkami a tabulkami nebo nezajištění potřebného počtu značkařů pro obnovu jejich značení nebudou stezky Klubem českých turistů převzaty do celostátní evidence a KČT nebude obnovu jejich značení ani údržbu informačních prvků na nich zajišťovat ani financovat.

Ing. Milena Andřlová
předseda sekce turistiky na koni KČT

Mgr. Karel Markvart
předseda Rady značení ÚV KČT

Priloha C

Priloha C

Podrobný itinerář : Trasa - modrá, úsek č. 1, (hraniční přechod Horní Albeřice - Hofmannovy boudy)

NÁZEV	KM	VÝŠKA	ZEMĚPISNÁ		DĚLKA ÚSEKU	TUR. ZNAČ.	TYP ÚSEKU	NÁZEV CESTY (LDS)	DRUH LC	POVRCH	ŠÍŘE m	KLAS.	VVYSTOU- PÁNO	SESTOU- PÁNO	MAX. SKLON NAHORU	DOLŮ	CELKEM		USEKY NAHORU	DOLŮ
			ŠÍŘKA	DĚLKA													VYSTOUPI	SESTOUP		
HP Horní Albeřice	0 km	855 m n.m.	50°41'27" N	15°51'32" E	0,2 km	ŽP	L/P			ZT	3	3B	4 m	9 m	8,7 %	4 m	9 m	9 m	0,1 km	0,1 km
odb. HP	0,2 km	850 m n.m.	50°41'26" N	15°51'21" E	0,25 km	ČP	LDS	Stará celní cesta	2L	Š	3,5	3B	4 m	28 m	11,2 %	4 m	37 m	37 m	0,1 km	0,35 km
Stará celní cesta	0,45 km	822 m n.m.	50°41'30" N	15°51'12" E	2,43 km		LDS	Suchý důl - Vápenka	2L	Š	3,5	3B	50 m	9 m	2,4 %	54 m	46 m	46 m	2,17 km	0,61 km
Nad lomem	2,88 km	863 m n.m.	50°40'19" N	15°51'17" E	0,83 km		LDS	Suchý důl	2L	Š	3,5	3B	6 m	33 m	3,6 %	60 m	79 m	79 m	2,34 km	1,19 km
Suchý důl	3,71 km	836 m n.m.	50°39'56" N	15°51'17" E	1,13 km		LDS	Suchý důl	2L	Š	3,5	3B	132 m	132 m	11,7 %	60 m	211 m	211 m	2,34 km	2,32 km
lom Albeřice	4,84 km	704 m n.m.	50°40'28" N	15°50'45" E	0,2 km		MK	(Areal lomu Albeřice)		ZT		3B	12 m	12 m	6%	60 m	223 m	223 m	2,34 km	2,52 km
lom Albeřice	5,04 km	692 m n.m.	50°40'32" N	15°50'42" E	0,38 km		MK			A	4	3C	30 m	30 m	7,9 %	60 m	253 m	253 m	2,34 km	2,9 km
Kříž. lom Albeřice	5,42 km	662 m n.m.	50°40'41" N	15°50'28" E	1,42 km		LDS	Rýchorská II.	2L	Š	3,5	3B	74 m	73 m	5,8 %	134 m	253 m	361 m	3,61 km	2,9 km
Rýchorská cesta	6,84 km	736 m n.m.	50°40'7" N	15°50'11" E	0,7 km	ŽP	LDS	Rýchorská b. - H.Marišov	tur.	Š	3,5	3B		37 m	12,3 %	134 m	363 m	363 m	3,61 km	3,9 km
	7,54 km	663 m n.m.	50°39'57" N	15°49'40" E	0,3 km		L/P			ZT	3,5	3B		40 m	11,4 %	134 m	403 m	403 m	3,61 km	4,25 km
	7,84 km	626 m n.m.	50°39'50" N	15°49'29" E	0,35 km	ŽP	LDS	Rýchorská b. - H.Marišov	tur.	Š	3,5	3B		13 m	8,7 %	134 m	416 m	416 m	3,61 km	4,4 km
	8,19 km	586 m n.m.	50°39'46" N	15°49'18" E	0,15 km	ŽP	MK			A	3,5	3C				134 m	416 m	416 m	3,61 km	4,4 km
odbočka na Rýchory	8,34 km	573 m n.m.	50°39'43" N	15°49'14" E	0,05 km	MP	MK			A	8	1C				134 m	416 m	416 m	3,61 km	4,4 km
Slovan	8,39 km	573 m n.m.	50°39'42" N	15°49'13" E	0,17 km	MP	MK			A	8	1C	1 m	1 m	2,3 %	3,7 %	135 m	417 m	3,66 km	4,43 km
Horní Marišov, BUS	8,56 km	573 m n.m.	50°39'37" N	15°49'8" E	0,11 km	ŽP	SK	II/296		A	14	3C	3 m	3 m	5,3 %	138 m	417 m	3,71 km	4,43 km	4,43 km
zdr.stř.H.Marišov	8,67 km	576 m n.m.	50°39'34" N	15°49'9" E	0,39 km	ŽP	MK			A	3,5	3C	44 m	44 m	11,3 %	182 m	417 m	4,1 km	4,43 km	4,43 km
	9,06 km	620 m n.m.	50°39'34" N	15°48'54" E	0,31 km		MK			A	3,5	3C	24 m	24 m	7,7 %	206 m	417 m	4,41 km	4,43 km	4,43 km
	9,37 km	644 m n.m.	50°39'34" N	15°48'48" E	0,1 km		MK					3C	6 m	6 m	6%	212 m	417 m	4,51 km	4,43 km	4,43 km
Nad Marišovem	9,47 km	650 m n.m.	50°39'36" N	15°48'47" E	1,55 km		LDS	Raisova 1	1L	A	3,5	3C	94 m	94 m	6,5 %	306 m	417 m	5,97 km	4,43 km	4,43 km
Na Pražce	11,02 km	744 m n.m.	50°39'26" N	15°48'2" E	0,12 km	MP	LDS			A	3,5	3C	11 m	11 m	9,2 %	317 m	417 m	6,09 km	4,43 km	4,43 km
	11,14 km	755 m n.m.	50°39'23" N	15°47'57" E	0,17 km	MP	MP					2C	3 m	2 m	5,7 %	320 m	419 m	6,14 km	4,54 km	4,54 km
	11,31 km	756 m n.m.	50°39'18" N	15°47'54" E	0,76 km	MP	MP					2C	8 m	4 m	3,3 %	328 m	423 m	6,38 km	4,73 km	4,73 km
odb. Marišov II.	12,07 km	760 m n.m.	50°38'52" N	15°47'32" E	0,6 km	MP	MP					3C	30 m	4 m	5%	358 m	423 m	6,98 km	4,73 km	4,73 km
Modrokamenná bouda	12,67 km	790 m n.m.	50°38'37" N	15°47'27" E	0,1 km	MP	LDS	Raisova 2	1L	A	3,5	1C				358 m	423 m	6,98 km	4,73 km	4,73 km
	12,77 km	790 m n.m.	50°38'35" N	15°47'23" E	0,12 km	MP	MP					1C		1 m	0,8 %	358 m	424 m	6,98 km	4,85 km	4,85 km
odb. Modrokamenka	12,89 km	789 m n.m.	50°38'32" N	15°47'18" E	0,29 km	MP	LDS	Wysseň-Modřík kameny	1L	A	3,5	3C	30 m	15 m	5,2 %	358 m	439 m	6,98 km	5,14 km	5,14 km
	13,18 km	774 m n.m.	50°38'28" N	15°47'5" E	0,45 km	MP	LDS			A	3,5	3C	33 m	33 m	7,3 %	358 m	472 m	6,98 km	5,59 km	5,59 km
	13,63 km	741 m n.m.	50°38'22" N	15°46'57" E	0,11 km	MP	MP					3C	17 m	17 m	15,5 %	358 m	489 m	6,98 km	5,7 km	5,7 km
Nad Večernicí	13,74 km	724 m n.m.	50°38'21" N	15°47'2" E	0,23 km	MP	MK			A	3,5	3C	29 m	29 m	12,6 %	358 m	518 m	6,98 km	5,93 km	5,93 km
Hotel Večernice	13,97 km	695 m n.m.	50°38'17" N	15°47'5" E	0,2 km	MP	MK			ZT	3	3B		27 m	13,5 %	358 m	545 m	6,98 km	6,13 km	6,13 km
Chata Tereza	14,17 km	668 m n.m.	50°38'13" N	15°46'58" E	0,12 km	MP	MP					2C	2 m		1,8 %	360 m	545 m	7,09 km	6,13 km	6,13 km
Horský dvůr	14,29 km	670 m n.m.	50°38'10" N	15°46'55" E	0,2 km	ČP	MK			A	4	3C	8 m	8 m	4%	368 m	545 m	7,29 km	6,13 km	6,13 km
hotel Sírěna	14,49 km	678 m n.m.	50°38'4" N	15°46'54" E	0,42 km	ČP	MP					3C	67 m		1,6%	435 m	545 m	7,71 km	6,13 km	6,13 km
U Vojtěcha	14,91 km	745 m n.m.	50°38'6" N	15°46'35" E	0,43 km	MP	LDS	Zvonička - hájovna	1L	A	4	3C	35 m	35 m	8,1 %	470 m	545 m	8,14 km	6,13 km	6,13 km
	15,34 km	780 m n.m.	50°38'5" N	15°46'15" E	0,1 km	MP	LDS					3C	5 m	5 m	5%	475 m	545 m	8,24 km	6,13 km	6,13 km
Na Výšině	15,44 km	785 m n.m.	50°38'5" N	15°46'10" E	0,85 km	MP	LDS	Černoorská	1L	A	4	2C	5 m	10 m	2%	480 m	555 m	8,49 km	6,66 km	6,66 km
odbočka Černá hora	16,29 km	780 m n.m.	50°37'57" N	15°45'31" E	0,2 km	MP	LDS	Ke Zlaté vyhlídce	1L	A	4	3C	5 m	1 m	3,8 %	487 m	556 m	8,68 km	6,67 km	6,67 km
	16,49 km	785 m n.m.	50°37'52" N	15°45'26" E	0,18 km	ŽP	MK			A	3,5	1C		1 m	1,9 %	487 m	557 m	8,68 km	6,72 km	6,72 km
Hofmannovy boudy	16,67 km	784 m n.m.	50°37'57" N	15°45'21" E																

Typ Useků : SK - silniční komunikace, MK - místní komunikace, LDS - lesní dopravní síť, L/P - louka/pole, CH - chodník

Povrch : A - asfalt, Š - štěrky, PŠ - pomístní štěrky, ZT - zemní tvrdý

Turistické značení : ŽP - žlutá pěš, ZP - zelená pěš, CP - červená pěš, MP - modrá pěš

CELKOVÉ ZAŘAZENÍ : 3C

Příloha D

Podrobný itinerář: Trasa - modrá, úsek č. 2, odbočka Maršov II. - Žaclěb

NÁZEV	KM	VÝŠKA	ZEMĚPISNÁ		DĚLKA ÚSEKU	TUR. ZNAČ.	TYP ÚSEKU	NÁZEV CESTY (LDS)	DRUIH LC	POVRCH	ŠÍŘE m	KLAS.	VYSTOU- PÁNO	SESTOU- PÁNO	MAX. SKLON NAHORU	DOLŮ	CELKEM		ÚSEKY	
			ŠÍŘKA	DĚLKA													VYSTOU- P. SESTOU- P.	DOLŮ		
odb. Maršov II.	0 km	760 m n.m.	50°38'52" N	15°47'32" E	1 km		LDS	LC Za vodárnou	3L	PŠ	3	3B		155 m	15.5 %	0 m	155 m	0 km	1 km	
Pod světlou horou	1 km	605 m n.m.	50°38'41" N	15°48'14" E	0.7 km		MK			PŠ	3	3B	1 m	46 m	3%	7.2 %	1 m	201 m	0.03 km	1.64 km
	1.7 km	560 m n.m.	50°38'32" N	15°48'39" E	0.13 km								5 m	206 m	3.8 %	8.8 %	1 m	206 m	0.03 km	1.77 km
Dolní Maršov	1.83 km	555 m n.m.	50°38'31" N	15°48'45" E	0.12 km		MK			A	3,5	3C	1 m	10 m	8.5 %	8.5 %	1 m	216 m	0.03 km	1.89 km
	1.95 km	545 m n.m.	50°38'30" N	15°48'51" E	0.04 km								1 m	217 m	4%	4%	2 m	217 m	0.05 km	1.91 km
D. Maršov II. za mostem	1.99 km	545 m n.m.	50°38'30" N	15°48'53" E	0.21 km								18 m	217 m	8.6 %	8.6 %	20 m	217 m	0.26 km	1.91 km
	2.2 km	563 m n.m.	50°38'34" N	15°48'59" E	1 km		L/P			ZT	3	3B	177 m		17.7 %		197 m	217 m	1.26 km	1.91 km
Mánkova cesta	3.2 km	740 m n.m.	50°38'29" N	15°49'42" E	0.3 km	ZP		LC Mánkova	1L	A	3,5	3C		20 m	6.7 %	6.7 %	197 m	237 m	1.26 km	2.21 km
	3.5 km	720 m n.m.	50°38'20" N	15°49'42" E	0.8 km	ZP							70 m	307 m	8.8 %	8.8 %	197 m	307 m	1.26 km	3.01 km
Za Kraví horou	4.3 km	650 m n.m.	50°37'58" N	15°49'42" E	1.4 km								102 m	409 m	7.3 %	7.3 %	197 m	409 m	1.26 km	4.41 km
	5.7 km	548 m n.m.	50°37'22" N	15°50'12" E	0.8 km		MK			A	3-5	3C		33 m	4.1 %	4.1 %	197 m	442 m	1.26 km	5.21 km
Sejfy koupaliště	6.5 km	515 m n.m.	50°36'60" N	15°50'29" E	0.45 km									20 m	4.5 %	4.5 %	197 m	462 m	1.26 km	5.66 km
	6.95 km	495 m n.m.	50°36'50" N	15°50'46" E	1.3 km	ZP			III.tř	A	4	3C	83 m	18 m	7.3 %	11.2 %	280 m	480 m	2.4 km	5.82 km
Bystřice	8.25 km	560 m n.m.	50°37'20" N	15°51'16" E	0.15 km	ZP							2 m		1.3 %		282 m	480 m	2.55 km	5.82 km
	8.4 km	562 m n.m.	50°37'25" N	15°51'17" E	2.6 km			LC Bednářova	1L	A	4	3C	88 m	34 m	4.6 %	4.9 %	370 m	514 m	4.45 km	6.52 km
U křížku	11 km	616 m n.m.	50°37'19" N	15°52'58" E	3 km		LDS	LC Nad Babím	1L	A	4	3C	190 m	16 m	8.5 %	8%	560 m	530 m	6.75 km	6.72 km
	14 km	790 m n.m.	50°38'23" N	15°53'18" E	0.9 km	Čp	L/P			PŠ	3,5	3B		90 m	10%	10%	560 m	620 m	6.75 km	7.62 km
U velkého bunkru	14.9 km	700 m n.m.	50°38'15" N	15°53'49" E	1.1 km		L/P			ZT	3	3B	5 m	65 m	2.9 %	8.3 %	565 m	685 m	6.92 km	8.4 km
	16 km	640 m n.m.	50°38'39" N	15°53'59" E	0.74 km		L/P			A	4	3C		67 m		9.6 %	565 m	752 m	6.92 km	9.1 km
Prkenný Důl	16.74 km	573 m n.m.	50°38'57" N	15°53'54" E	0.72 km								55 m		7.6 %		620 m	752 m	7.64 km	9.1 km
	17.46 km	628 m n.m.	50°39'6" N	15°53'24" E	0.05 km		LDS	LC K Ozonu	1L	A	4	3C	1 m		5.3 %		621 m	752 m	7.66 km	9.1 km
U Černého mostu	17.51 km	629 m n.m.	50°39'7" N	15°53'22" E	0.6 km	MP							32 m		5.3 %		653 m	752 m	8.26 km	9.1 km
	18.11 km	661 m n.m.	50°39'24" N	15°53'11" E	0.33 km	MP							24 m		7.3 %		677 m	752 m	8.59 km	9.1 km
Ozon, hotel	18.44 km	685 m n.m.	50°39'32" N	15°53'1" E	0.2 km	Žp	L/P			ZT	3	3B	14 m		7%		691 m	752 m	8.79 km	9.1 km
	18.64 km	699 m n.m.	50°39'34" N	15°53'4" E	0.94 km	Žp	LDS	LC Bílý kříž - Ozon	3L	PŠ	3-5	3B	91 m	22 m	14.9 %	6.7 %	782 m	774 m	9.4 km	9.43 km
Bílý kříž	19.58 km	768 m n.m.	50°39'36" N	15°53'42" E	0.3 km	ZP	LDS	LC Žaclěbská	2L	Š	4	3B	16 m		5.3 %		782 m	790 m	9.4 km	9.73 km
	19.88 km	752 m n.m.	50°39'42" N	15°53'53" E	0.73 km	Zp	CH			ZT	2	3B		117 m		16%	782 m	907 m	9.4 km	10.46 km
Nad porcelánkou	20.61 km	635 m n.m.	50°39'38" N	15°54'24" E	0.33 km		MK			A	4	3C	10 m				792 m	907 m	9.73 km	10.46 km
	20.94 km	645 m n.m.	50°39'47" N	15°54'15" E																
Žaclěb																				
Celkové zařazení 3C																				

Typ úseku: MK - místní komunikace, LDS - lesní dopravní síť, L/P - louka/pole, CH - chodník

Povrch: A - asfalt, Š - štěrky, PŠ - pomístní štěrky, ZT - zemní tvrdý

Turistické značení: ŽP - žlutá pěší, ZP - zelená pěší, ČP - červená pěší, MP - modrá pěší

Příloha E

Podrobný itinerář : Trasa - modrá , úsek č. 3 , Ozon - hraniční přechod Horní Albeřice

NÁZEV	KM	VÝŠKA	ZEMĚPISNÁ		DÉLKA ÚSEKU	TUR. ZNAČ.	TYP ÚSEKU	NÁZEV CESTY (LDS)	DRUH LC	POVRCH	ŠÍŘE m	KLAS.	VÝSTOU- PÁNO		SESTOU- PÁNO		MAX. SKLON		CELKEM		ÚSEKY	
			ŠÍŘKA	DÉLKA									VYSTOU- PÁNO	SESTOU- PÁNO	NAHORU	DOLŮ	VYSTOU- PÁNO	SESTOU- PÁNO	NAHORU	DOLŮ	NAHORU	DOLŮ
Ozon, hotel	0 km	678 m n.n.m.	50°39'32" N	15°53'1" E	0.71 km	MP	LDS	Nad Ozonem	3L	PŠ	3,5	3B	102 m	0 m	102 m	0 m	14.4 %	0 m	102 m	0 m	0.71 km	0 km
Rýchory	0.71 km	780 m n.n.m.	50°39'35" N	15°52'33" E	1.39 km							3B	71 m	0 m	173 m	0 m	8.1 %	0 m	173 m	0 m	1.59 km	0 km
Vízov	2.1 km	851 m n.n.m.	50°40'11" N	15°52'24" E	0.87 km	MP	LDS	Rych.bouda - Vizov	tur.	Š	3,5	3B	79 m	0 m	252 m	0 m	9.1 %	0 m	252 m	0 m	2.46 km	0 km
odb. Mravenčák	2.97 km	930 m n.n.m.	50°39'56" N	15°51'51" E	1.1 km	MP	LDS	Na mravenčák	3L	ZT	3	2B	12 m	0 m	264 m	0 m	1.1 %	0 m	264 m	0 m	3.56 km	0 km
Roh hranic	4.07 km	942 m n.n.m.	50°40'28" N	15°51'39" E	1.73 km	ČP	LDS	Hraniční	2L	Š	3,5	3B	3 m	72 m	267 m	72 m	0.5 %	6.4 %	267 m	72 m	4.16 km	1.13 km
Nad Albeřicemi	5.8 km	873 m n.n.m.	50°41'18" N	15°51'34" E	0.2 km	ČP	LDS	Stará cejní cesta	2L	Š	3,5	3B	23 m	23 m	267 m	95 m	11.5 %	0 m	267 m	95 m	4.16 km	1.33 km
odb.HP	6 km	850 m n.n.m.	50°41'26" N	15°51'21" E	0.2 km	ŽP	L/P			ZT	3	3B	9 m	4 m	276 m	99 m	8.7 %	4.2 %	276 m	99 m	4.27 km	1.43 km
HP Horní Albeřice	6.2 km	855 m n.n.m.	50°41'27" N	15°51'32" E					Celkové zařazení													3B

Typ úseku : SK - silniční komunikace, MK - místní komunikace, LDS - lesní dopravní síť, L/P - louka/pole, CH - chodník

Povrch : A - asfalt, Š - šterk, PŠ - pomísné šterk, ZT - zemní tvrdý

Turistické značení : Žp - žlutá pěší, Zp - zelená pěší, Čp - červená pěší, MP - modrá pěší

Priloha F

Podrobný itinerář: Navrhovaná trasa - zelená, Hofmannovy boudy - TJ Krakonoš (jizdárna)

NÁZEV	KM	VÝŠKA	ZEMĚPISNÁ		DĚLKA ÚSEKU	TUR. ZNAČ.	TYP ÚSEKU	NÁZEV CESTY (LDS)	DRUH LC	POVRCH	ŠÍŘE m	KLAS.	VYSTOU- PÁNO	MAX. SKLON		CELKEM		ÚSEKY	
			ŠÍŘKA	DĚLKA										NAHORU	DOLŮ	VYSTOU- PÁNO	VYSTOU- PÁNO	NAHORU	DOLŮ
Hoffmannovy Boudy	0 km	784 m n.m.	50°37'57" N	15°45'21" E	0.18 km	ŽP	MK			ZT	2B	2B	2 m	0 m	0 m	0.14 km	0 km	0 km	
	0.18 km	786 m n.m.	50°37'52" N	15°45'26" E	0.25 km	ŽP	LDS	Ke Zlaté vyhlídce	1L	A	4	3C	10 m	0 m	0 m	0.39 km	0 km	0 km	
	0.43 km	796 m n.m.	50°37'44" N	15°45'27" E	0.1 km	ŽP	MK			A	4	1C	1 m	0 m	0 m	0.49 km	0 km	0 km	
	0.53 km	797 m n.m.	50°37'41" N	15°45'25" E	0.27 km	ŽP	MK			A	4	3C	10 m	0 m	0 m	0.76 km	0 km	0 km	
Zlatá vyhlídka	0.8 km	807 m n.m.	50°37'35" N	15°45'34" E	0.75 km	ŽP	MK			PŠ	3,5	3B	1 m	42 m	23 m	42 m	0.76 km	0.75 km	
Hladikova Výšina	1.55 km	765 m n.m.	50°37'25" N	15°46'2" E	0.1 km	ŽP	MK			Š	3,5	1B	1 m	16 m	24 m	42 m	0.81 km	0.75 km	
Janská bouda	1.65 km	766 m n.m.	50°37'25" N	15°46'6" E	0.75 km		LDS	Ladyk	2L	Š	3,5	3B		16 m	24 m	58 m	0.81 km	1.4 km	
	2.4 km	750 m n.m.	50°37'16" N	15°46'40" E	0.4 km		LDS			Š	3,5	3B	30 m	30 m	24 m	88 m	0.81 km	1.74 km	
	2.8 km	720 m n.m.	50°37'24" N	15°46'54" E	0.18 km	ZP	LDS	Matějova louka	2L	Š	3,5	3B	5 m	29 m	29 m	88 m	0.98 km	1.74 km	
Janská hora	2.98 km	725 m n.m.	50°37'26" N	15°47'3" E	1.55 km	ZP	LDS			Š	3,5	3B	3 m	63 m	32 m	151 m	1.03 km	3.24 km	
	4.53 km	665 m n.m.	50°36'59" N	15°47'59" E	1.2 km		LDS	Březiny	2L	Š	3,5	3B	5 m	45 m	37 m	196 m	1.31 km	4.16 km	
	5.73 km	625 m n.m.	50°37'31" N	15°48'4" E	0.32 km	ŽP	CH			ZT	2,5	3B	18 m	40 m	214 m	1.41 km	4.38 km		
	6.05 km	610 m n.m.	50°37'29" N	15°48'19" E	1.25 km		L/P			ZT	3	3B	100 m	40 m	314 m	1.41 km	5.63 km		
TJ Krakonoš - jizdárna	7.3 km	510 m n.m.	50°37'1" N	15°49'2" E						Celkové zařazení		3B							

Typ úseku : MK - místní komunikace, LDS - lesní dopravní síť, L/P - louka/pole, CH - chodník

Povrch : A - asfalt, Š - štěrky, PŠ - pomístitně štěrky, ZT - zemní tvrdý

Turistické značení : ŽP - žlutá pěší, ZP - zelená pěší

Příloha G

Příloha H

Provozní řád jezdeckých stezek

Na každé komunikaci je nutné dodržovat provozní řád a řídit se určenými pravidly, obzvláště pak na veřejných komunikacích, kdy je třeba dodržovat zákonná pravidla provozu na silničních komunikacích, jste-li jejich účastníkem. Dbát odpovědnosti k ostatním účastníkům, kteří se na stezkách pohybují a brát zřetel, že stezky vedou místy společně s turistickými a cykloturistickými značenými stezkami. Největší opatrnosti dbát na místech, kde se stezky křížují se silniční dopravou, být si vědomi, že místy vedou stezky po pozemcích soukromých majitelů, a nezadat tak příčinu k našemu vyhoštění. Proto je nutné dodržovat tyto základní pravidla chování a pohybu po jezdecké stezce jak z pozice údržby, tak k zachování stezky a bezesporu z hlediska ochrany zdraví.

Maximální počet koní ve skupině je stanoven na deset kusů. Doporučuje se však pokud možno rozdělení po menších skupinách obzvláště pak v Krkonošském Národním parku. Zde je zapotřebí dodržovat zvláštní ustanovení provozu v KRNAP, kde před vstupem je povinností si na vstupních tabulích pravidla chování přečíst, vyhnete se tak nenadálým situacím.

V případě, že se chce vydat vícečlenná skupina nad deset koní, je zapotřebí dodržet vzdálenosti mezi jednotlivými skupinami. Minimální vzdálenost od posledního koně je 500 metrů. Každá skupina si zvolí průvodce, pokud nebyl na jezdecké stanici určen.

Průvodce nebo vedoucí skupiny ji vede a je za ní odpovědný. Je vybaven mobilním telefonem, znalý pohotovostních čísel v případě potřeby a je informovaný z výchozí stanice o trase, na kterou se vydávají. Trasu je nutné dodržovat z hlediska ochrany vlastního zdraví. Trasy zaručují bezpečný průjezd. Na každé stanici jsou aktuální informace o průjezdnosti trasy.

Jízdní skupina je povinna dbát místních nařízení a momentálních omezení průjezdnosti v některých úsecích. Je výslovně zakázáno provádět vyjížděky z trasy za účelem projížděk po polích a loukách mimo stezku, vjíždět do lesních porostů, rušit zvěř nebo dokonce ji nahánět.

Na jezdecké stanici je povinností každého uživatele jezdecké stezky se s tímto provozním řádem seznámit a povinností majitele jezdecké stanice je tento řád na viditelném místě vyvěsit s ostatními údaji týkajícími se bezpečného provozu stezky.

Ohleduplnost všech účastníků pohybujících se na stezce je nezbytnou součástí těchto pravidel. Chodce a cyklisty pohybující se na stezce, míjíme zásadně v kroku. Při jejich předjíždění dbáme zvláštní opatrnosti, jejich pestré oblečení a přilba může na koně různě působit. S cyklisty zásadně nezavodíme. Míjení dvou jezdců volíme zásadně z pravé strany. Tato nařízení jsou nutná zásadně respektovat.

Stezka není závodní dráha, je nutné si uvědomit, že jde v první řadě o turistiku, tedy „kochat se“ krásami kraje, proto je možné využít některé úseky k cvalu, ale zásadně ne tryskem. Terénním překážkám se raději vyhněte, nedoporučuje se, je skákat, neboť neznáte místo doskoku. Pokud chcete jezdce předjíždět, proveďte to v bezpečném úseku a dejte to předjížděnému jezdcovi včas vědět, neboť nevíte, jak bude jeho kůň reagovat. Předjíždět byste ho měli ve vyšším chodu. Je neslušné předjíždět klusajícího jezdce prodlouženým klusem.

Je výslovně zakázáno tábořit mimo určená místa a rozdělovat oheň. Respektování ochrany přírody před požáry v lesích a na pastvinách způsobených odhazováním nedopalků cigaret je samozřejmostí. Chraňte sebe i přírodu. Každý jezdec si musí být vědom odpovědnosti za způsobené škody, které by důsledkem neplnění tohoto řádu nastaly a následných sankcí. Jezdci vyjíždějí na jezdeckou stezku na vlastní nebezpečí. Pokud při jízdě utrpí újmu na zdraví nebo úraz, jejichž příčina je daná charakterem jezdecké trasy, nemůže náhradu takové újmy požadovat po vlastníku lesa nebo pozemku ani po občanském sdružení. Při vzniku jakéhokoliv problému s majiteli pozemků, kontrolními orgány Policie ČR, Lesní stráží apod. je potřeba okamžitě informovat nejbližší jezdeckou stanici a následně situaci řešit v poklidu s představitelem občanského sdružení.

Je v zájmu každého účastníka jak s podmínkami provozního řádu naloží, aby se tato forma využití volného času stala nezapomenutelným zážitkem k obohacení životního stylu formou příjemného prožití naší krásné přírody. Tak ať nám koně jdou !